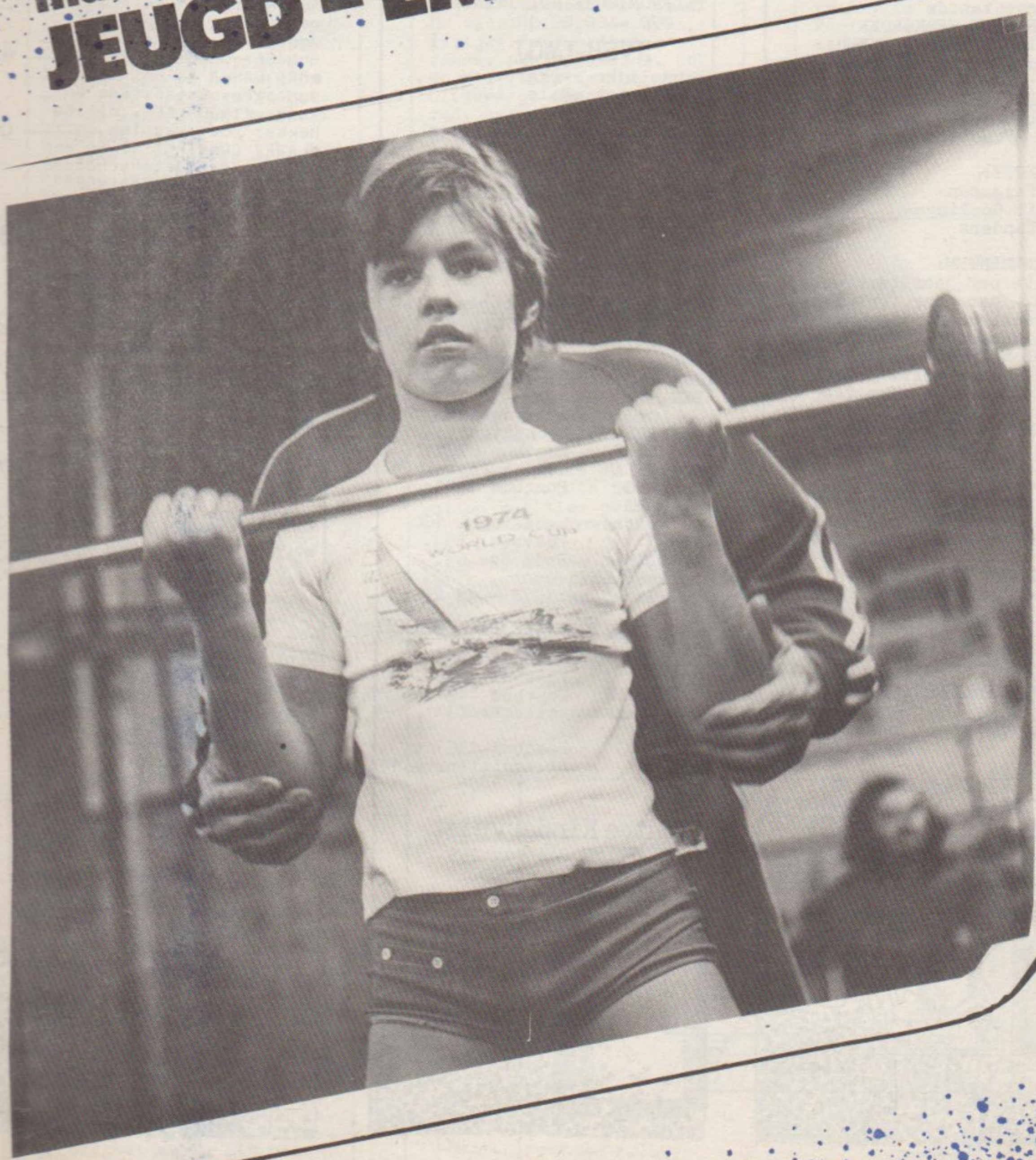

NOUWS

oktober
1981

maandblad van de nvsh werkgroep
JEUGD - EMANCIPATIE

f 275

kolofon

NIKS 5e jaargang

Naar
Integratie
Kinder-
Seksualiteit

Uitgave van de
LANDELIJKE WERKGROEP
JEUGDEMANCIPATIE (NVSH)
Verschijnt 10 maal per jaar.

REDAKTIE EN ADMINISTRATIE:
Postbus 6614
3002 AP Rotterdam

REDAKTIE:
Bob Ferguson
Gorrit Goslinga
Rik Wanders

ABONNEMENTEN:
f 26,- per jaar (drukwerk)
f 35,- per jaar (enveloppe)
kan elke maand ingaan.
Opzeggen voor 1 januari.
LOSSE NUMMERS:
f 2,75; per post: f 4,50
BETALING:
Postrekening 3436887
tnv NVSH-LWGJ, Rotterdam

ADVERTENTIES:
Tarieven op aanvraag.
Advertenties die afbreuk
doen aan de beoogde functie
van NIKS worden geweigerd.

OVERNAME VAN ARTIKELEN:
Alleen met schriftelijke
toestemming van de redactie.

DRUK: Hubra, Eindhoven

Kindertelefoons

AMSTERDAM	020-224455
EINDHOVEN	040-451818
	040-444411
ENSCHEDÉ	
(meisjestelef.)	053-303578
GRONINGEN	050-141010
HEERLEN	045-722233
ROTTERDAM	010-224455
UTRECHT	030-522500
(meisjestelef.)	030-322020
VENLO	077-18888
MAAS EN WAAL	08870-5800

adressen

NVSH-algemeen

Nederlandse Vereniging voor
Seksuele Hervorming (NVSH)
Postbus 64
2501 CB Den Haag
070 - 46 97 09
TELEFONISCHE HULPDIENST:
070 - 60 00 10

NVSH-LWGJ

Landelijke werkgroep -
jeugdemancipatie (LWGJ)
Postbus 132
5240 AC Rosmalen

Afdelingswerkgroepen Jeugdemancipatie en Pedofilie

AMSTERDAM	Blauwburgwal 7-9
DEVENTER	Postbus 692
EINDHOVEN	Postbus 440
GOES	Wijngaardstraat 9
GRONINGEN	Postbus 1387
DEN HAAG	
	Groot Hertoginnelaan 203
MAASTRICHT	Rechtstraat 20
NIJMEGEN	Postbus 6728
ROTTERDAM	Kon. Emmaplein 1
TILBURG	Postbus 1251
UTRECHT	
	Wittevrouwensingel 100
VENLO	Postbus 635
ZAANDAM	Rode Zee 67

Inlichtingen over
voorlichting: 073 - 41 29 53

Overige kontaktadressen

BERGEN OP ZOOM	Postbus 663
BREDA	Postbus 3773
HOOGEVEEN	Postbus 442
(Kunstenaarskollektief)	
LEIDEN	
(B.Füss)	Postbus 136
TIEL	St. Agnietenstr. 19

Komitee Kindervuist

KINDERVUIST Postbus 255
DOORN

inhoud

No.8 oktober 1981

- De NVSH is NOG NIET FAIL-
LIET, maar het gaat finan-
cieel wel slecht. Bob
Ferguson biedt inzicht op—3
- Er komt een nieuwe WET
TEGEN DISKRIMINATIE. Hoe
weinig het voorontwerp
voorstelt demonstreert
Bob Ferguson op pagina—4
- SRI LANKA is het land
van pedoseksuïste en
ander KINDERLEED. Willem
Dekker doet verslag op—6
- LARRY CONSTANTINE is een
Amerikaanse wetenschapper
die SEKSUELE ERVARINGEN
VAN KINDEREN onderzocht en
daarover in Nijmegen een
hield. Een resumé op blz.—8
- In BOLIVIA bevindt zich
een LEEFGEMEENSCHAP waar
KINDEREN ZICHZELF BESTUREN.
Een reportage van Rik Wan-
ders, de molenmaker, vanaf—12
- GESNEDEN KOEK: clubnieuws
ditmaal op pagina—15
- En een verminkt handje
vol SNOEPGOED op—16
- BLIKVOER stort ellende
over de kijker heen: kin-
dermishandeling en heroïne
verslaving te vinden op—17
- LEESDIS, met een voor-
publicatie van het dag-
boek van een pedofiel, op—19
- PLAKPLEK 'en AGENDA op—23

Medewerkers aan dit nummer:
Hans Arts, Willem Dekker,
Jan Fischer, Twan Reijnders,
Charlie Smit en Bart Thissen.

Omslagontwerp: Peter Geul
en Jim Schilder.
Omslagfoto: Jan Pollaerts

NIKS

NVSH nog niet failliet

BOB FERGUSON

ARTIKELN IN DE PERS HEBBEN DE INDRUK GEWEKT DAT DE NVSH WEGENS FINANCIËLE PROBLEMEN OVER DE KOP DREIGT TE GAAN. ZO ERG IS HET NIET, AL IS ER SPRAKE VAN EEN DUIDELIJK LIQUIDITEITSPROBLEEM (TEKORT AAN BESCHIKBARE GELDSMIDDELEN) DAT MIN OF MEER INGRIJPENDE MAATREGELEN OP KORTE TERMIJN NOODZAKELIJK MAAKT.

Oorzaak hiervan is niet in eerste instantie het teruglopende ledental (want dat is al jaren gaande en vertoont nog steeds een geleidelijk beeld) maar eerder tekorten die zijn ontstaan door investering in bedrijfspander voor de vereniging. Het ledental is sinds het in 1965 een top van

205.000 bereikte jaarlijks teruggelopen met 12%. De oorzaak hiervan is waarschijnlijk dat het lidmaatschap niet meer vereist is om condooms te kunnen kopen, een pilconsult te krijgen enzovoorts. Men rekent erop dat de teruggang zal stoppen op een moment dat de vooral inhoudelijk gemotiveerde leden zijn overgebleven, waarna de vereniging zich kan instellen op een nieuwe basis die financieel gezien zeker niet hopeloos hoeft te zijn. Wel is het zo dat de NVSH zich als ongesubsidieerde instelling tot nu toe steeds grotendeels uit de contributie moest bedruipen. Overwogen wordt om in de naaste toekomst toch over te gaan op het aanvragen van subsidie en het verlies van zelfstandigheid dat dit met zich mee kan brengen voor lief te nemen. CRM heeft in het verleden reeds laten weten dat de NVSH zeker voor subsidie in aanmerking komt, zou zij die aanvragen.

Om het hoofd te bieden aan de huidige exploitatie-tekorten heeft het Algemeen Bestuur aan de Verenigingsraad van 29 augustus voorgesteld een ingrijpende bezuiniging in te voeren. Deze bestaat deels uit het afstoten van te kostbare

apparatuur en van derden gehuurde diensten, deels uit het doen afvloeien van de helft van het centrale personeel, overigens met een behoorlijke afvloeiingsregeling conform de CAO. Het gaat daarbij in de eerste plaats om beroepskrachten die verspreid over het land door vrijwilligers georganiseerde NVSH-activiteiten centraal ondersteunen. Die activiteiten zelf komen daardoor niet werkelijk in gevaar. Met name de telefonische en schriftelijke hulpverlening vindt zonder meer doorgang. Ook de klinieken van de NVSH blijven gewoon functioneren, evenals het Centraal Middelen Depôt. Verder

wordt bezuinigd door het verenigingsblad Sekstant tusemaandelijks in plaats van elke maand te laten verschijnen. Het is de vraag of dit nu wel zo'n verstandige maatregel is, omdat daardoor het ledental vrijwel zeker nog sneller zal gaan teruglopen. Tenslotte zal een aantal NVSH-panden die momenteel aan Rutgersstichtingen verhuurd worden aan deze stichtingen worden verkocht. De Verenigingsraad keurde de genoemde voorstellen goed. Voor alle duidelijkheid zij vermeld dat het blad NIKS zijn gewone verschijningsfrequentie van 10 x per jaar behoudt.

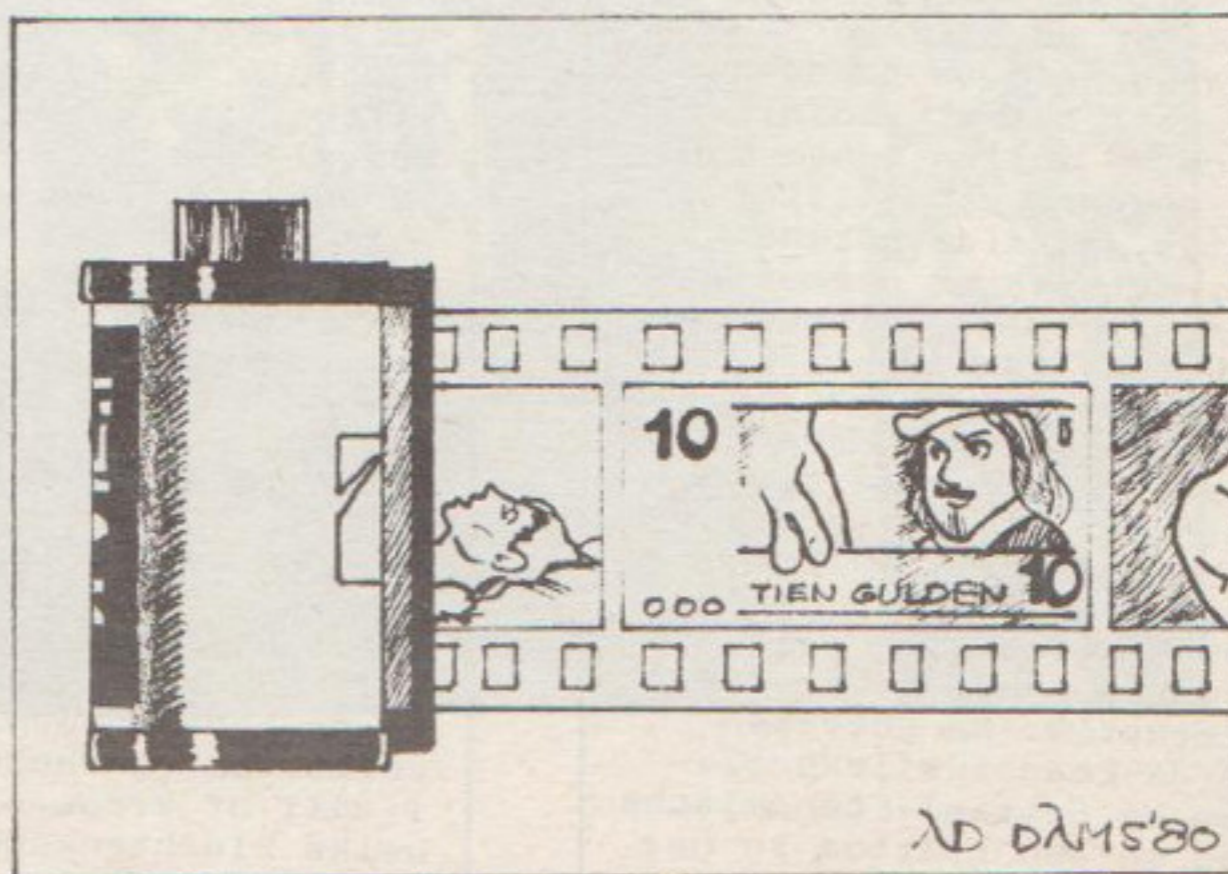
TIENTJE VOORDEEL

Wie zich nu op NIKS abonneert kan voor f16,-- de gehele jaargang 1981 alsnog ontvangen! Wenst men het blad in neutrale gesloten enveloppe toegestuurd te krijgen, dan is de voordeelprijs f25,--. In beide gevallen dus tien gulden korting op de normale abonnementsprijs.

Grijp deze kans om alsnog te lezen over onder meer:
Nr. 1: Melai op de korrel: weergave van de belangrijkste commentaren op het eindrapport van de adviescommissie zedelijkheidswetgeving;

Nr. 2: De link tussen pedofilie en jeugdemancipatie: de ontwikkeling in het denken sinds het ontstaan, 10 jaar geleden, van de NVSH-werkgroep Pedofilie;
Nr. 3: "Overleg is niet onze gewoonte": een gesprek met de belangenvereniging minderjarigen en tenuisbewoners; En zo nog veel meer. Wijs ook anderen op deze mogelijkheid: maak iemand abonnee. Natuurlijk is per 1 januari 1982 de normale abonnementsprijs verschuldigd.

Tek Ad Dams

Wet tegen diskriminatie erg beperkt

DE DEMISSIONAIRE MINISTERS VAN JUSTITIE, SOCIALE ZAKEN, BINNENLANDSE ZAKEN EN ONDERWIJS EN DE STAATSSEKRETARIS VAN CRM PRESENTEERDEN OP 7 SEPTEMBER EEN GEZAMENLIJK VOORONTWERP VAN EEN 'WET GELIJKE BEHANDELING'

De demissionaire ministers van Justitie, Sociale Zaken, Binnenlandse Zaken en Onderwijs en de staatssecretaris van CRM presenteerden op 7 september een gezamenlijk voorontwerp voor een "wet gelijke behandeling". Die-Diskriminatie van personen omdat zij vrouw, man, homo- of heteroseksueel, gehuwd of ongehuwd, samenwonend of alleenstaand zijn zou daarmee verboden worden voorzover het gaat om ongerechtvaardigd onderscheid bij arbeid, onderwijs, bedrijfsleven, overheid en verenigingsleven. Een uiteindelijk wetsontwerp wordt waarschijnlijk pas eind 1982 bij de Tweede Kamer ingediend. In de tussentijd kan ieder zijn of haar mening of advies over het voorontwerp geven.

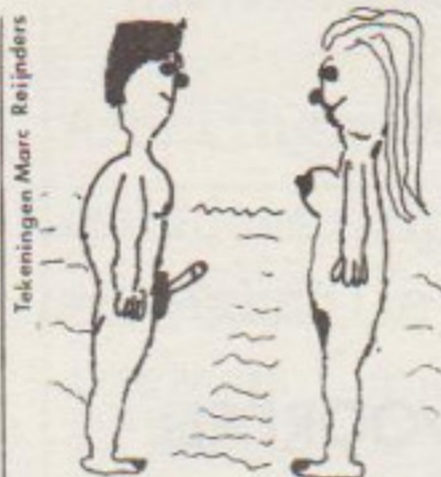

Volgens het voorontwerp zijn aan de wet geen sancties verbonden. Klachten kunnen bij een "onafhankelijke commissie" worden ingediend. Deze kan proberen tot een regeling te komen of de zaak in de openbaarheid te brengen. Men verwacht dat er vooral klachten zullen komen op het terrein van sollicitaties, arbeidsvoorwaarden, ontslag en promotiekansen, maar de nieuwe wet maakt het ook mogelijk op te treden tegen onderscheid in reclame die de ene groep meer- of minderwaardig voorstelt dan de andere.

Oorspronkelijk was het alleen de bedoeling een wet te maken tegen seksediskriminatie. Na adviezen van de Emancipatiecommissie, de Sociaal-Economische raad en een daartoe in het leven geroepen Werkgroep

BOB FERGUSON

Homofilie is ook onderscheid wegens homoseksualiteit en huwelijkse staat in de regeling opgenomen. Minister De Ruyter lichtte nog toe dat de afbakening tot homoseksualiteit in dit voorontwerp

mag dit wel?

ja!!

geen moreel oordeel inhoudt. "Het impliceert niet, dat volgens de regering diskriminatie van personen op grond van pedofilie, travestie of transseksualisme zonder meer wel geoorloofd zou zijn."

bron: De Volkskrant, 8 september 1981.

Kommentaar

Bij het voorontwerp van wet aangaande het verbieden van bepaalde vormen van diskriminatie zijn wel enige kanttekeningen te maken. Allereerst kan men zijn twijfels hebben over de effectiviteit van de wet, vooral waar het het gebied van de arbeidsvoorwaarden betreft. En niet alleen vanwege het ontbreken van mogelijkheden tot strafvervolging. Bij kwesties van ontslag of promotie blijven de werkelijke redenen te gemakkelijk ongenoemd. Geen werkgever is tegenwoordig meer zo onhandig (enkele "gelukkige" uitzonderingen daargelaten) zijn bezwaren tegen iemand openlijk te verbinden aan homoseksualiteit of vrouw-zijn. En welke klachtencommissie kan iets beginnen tegen

een omschrijving in de trant van "past niet in de algemene werksfeer" of "maakt een onzekere indruk"?

en dit dan?
ja hoor, van mij wel!!

Marc 12 jaar!

In de Werkgroep Homofilie is nog gepoogd de meer algemene omschrijving "seksuele geaardheid" te doen opnemen, maar dit bleek (reeds binnen die werkgroep!) niet haalbaar. Het COC, in deze werkgroep vertegenwoordigd, schijnt met het behaalde resultaat wel tevreden te zijn. Gezien de congresuitspraken van deze vereniging op 29 november vorig jaar komt dit wat vreemd over. Toen is immers vastgesteld dat aan de onderdrukking van pedofilie en seksualiteit van kinderen dezelfde moraal van gedwongen heteroseksualiteit ten grondslag ligt die onder andere homoseksualiteit afwijst, en dat het beleid zich voortaan naar dit uitgangspunt zou richten? Waarom dan toch weer genoeg nemen met een zo beperkt opkomen voor de belangen van de eigen (homo)groep? De toelichting van minister De Ruyter komt weinig overtuigend over. Ik neem tenminste aan dat het de minister bekend is dat pedofilie zodra die tot daden overgaat nog steeds zonder meer wel gerechtelijk vervolgd kan worden. Over diskriminatie op grond van leeftijd wil ik het dan maar helemaal niet hebben. Wanneer het voorontwerp uiteindelijk tot wet zal zijn geworden mogen we afgezien van dit alles toch nog wel blij zijn, want het valt niet te ontkennen dat het in zeker opzicht een stap op de goede weg is. De bedoeling is dat de wet een aantal bestaande regelingen over gelijke beloning en gelijke behandeling van mannen en vrouwen overbodig maakt.

Foto en montage Rik Wjo

Een ooggetuige aan het woord

NOGMAALS: KINDERLEED IN SRILANKA

IN DE VORIGE NIKS BESTEEDDEN WIJ AANDACHT AAN HET RAPPORT VAN TERRE DES HOMMES OVER DE PRAKTIJKEN VAN KINDERPROSTITUTIE IN SRI LANKA, HET VROEGERE CEYLON. TERWIJL DAT NUMMER BIJ DE DRUKKER LAG, ONTVINGEN WIJ TOEVALLIG EEN LANGE BRIEF VAN ONZE LEZER WILLEM DEKKER, DIE DE LAATSTE JAREN HOOFDZAKELIJK IN SRI LANKA DOORBRACHT. ENKELE PASSAGES UIT DEZE BRIEF VINDEN WIJ BOEIEND GENOEG OM TE PLAATSEN. DE AUTEUR, DIE VAN ZIJN NAGEZONDEN AOW ALS WELDOENER EN ONBEZOLDIGD SOCIAAL WERKER KAN RONDGAAN (!), LAAT EEN EN ANDER ZIEN VAN DE KOMBINATIE VAN ARMOEDE, TOLERANTIE EN WESTERS TOERISME, DIE TOT KINDER-PROSTITUTIE LEIDT. OOK MAAKT ZIJN VERGELIJKING MET HET NABURIGE INDIA DUIDELIJK, HOEZEER DEZE PROSTITUTIE HET GEESTELIJK KLIMAAT IN SRI LANKA AL HEEFT AANGETAST, EN WIJST HIJ OP ANDERE VORMEN VAN KINDER-EXPLOITATIE, DIE VOORTVLOEIEN UIT DE KOMST VAN DE RIJKE WESTERLINGEN. WIE ZICH ERGERT AAN DE KOLONIAAL-PATERNALISTISCHE TOON VAN HET ONDERSTAANDE, MOET BEDENKEN DAT HIER EEN ZEVENTIG-JARIGE AAN HET WOORD IS.

WILLEM DEKKER

Sociaal werker

Ik was ruim tweeënhalft jaar in Sri Lanka en in India. Ook daar heersen, officieel wetten tegen seks met jongeren. Maar er volgen vrijwel nooit moeilijkheden, omdat de jeugd, uit armoede zich overvloedig aanbiedt. Ook aanvaarden de ouders het vrijwel altijd, omdat zij mede wat geld krijgen. Ikzelf had, in Sri Lanka, in die jaren nooit moeilijkheden. Ik werd namelijk als sociaal werker bekend. Ik maakte, voor wie zich maar meldde, verbanden op hun wonden. Geheel gratis. Soms was ik enkele uren per dag daarmee bezig. Ik werd dan ook hogelijk gewaardeerd en zelfs met ontzag aangesproken. Er kwamen meestal jongens, met soms grote en diepe wonden. Die geleidelijk te zien genezen geeft grote voldoening. En de mensen zijn je dankbaar. Daardoor kon ik me, na enige tijd, wel in het openbaar met jongens vertonen. Ze noemden me dan papa, de mensen. En ze vroegen me: "Waar zijn uw kinderen?" Want ik woonde altijd samen met enkele jongens in de leeftijden van ongeveer 12 tot 16 jaar. Er waren er niet altijd even veel, maar

in aantal variërend van 2 tot 7. Allemaal in de kost en ik gaf ze kleren en zakgeld. Ook meestal, na enige tijd, een polshorloge en de oudste, die ik al die tijd had, kreeg een nieuwe fiets. Eerst had ik maar één huisjongen. Die kwam zo nu en dan in zijn ouderlijke woning. Weggogaan met een lege maag en met voddige kleren, vertoonde hij zich nu in goede, nieuwe kleren, met een lange broek en een polshorloge. Bewonderende dorpgenoten vragen hem dan: mag ik ook eens naar die rijke toerist? Ik had alleen maar mijn AOW, maar dat was daar toch het maandsalaris van een leraar M.O., want die heeft daar maar 750 rupies per maand, voor hem en zijn gezin. Dus, arme Willem was daar erg rijk. Zo kwam al gauw een tweede en zo steeds meer. Totdat ik zei dat het zo welletjes was.

India is anders

Een probleem is wel de taal. Er worden daar meestal twee talen gesproken, Singalees en Tamil. De laatste taal is van de geïmmigreerde men-

sen uit India. Ieder vindt zich uiteraard beter dan de andere soort. Mijn indruk is dat de Tamils prettiger mensen zijn, hulpvaardiger. Ik was ook in India, twee maanden in Madras en anderhalve maand in Calcutta. In India ondervond ik hulp. Ik kon alleen in Colombo mijn maandelijks duizend gulden ophalen. In India bracht ik dan traveller cheques en die raakten op en ik wilde nog graag blijven. De bank liet me negen dagen op geld uit Holland wachten en ik raakte blut.

Bij een Indiër kon ik toen gratis kost en inwoning krijgen, totdat mijn geld kwam. Het betrof een familie in Calcutta. Nadien betaalde ik hem, maar hij vroeg mij er niet eens om. Hij deed dat zei hij om zijn goden te behagen. In Madras overkwam me hetzelfde. Daar sprak ik een mij geheel onbekende man aan en vertelde mijn probleem. Hij bood mij meteen een kamer aan in zijn huis, geheel kostenvrij. Maar toen kwam ineens ook daar mijn geld. Ik heb de indruk dat de mensen in India beschaffer zijn dan die in Sri Lanka.

Bedelaartjes

In Sri Lanka hoorde ik, als ik met mijn jongens voorbij kwam, vaak opmerkingen over anaal contact. In India nooit. Daar werd ik begeleid door bedelkinderen, die ik bananen, hemdjes, eten en snoep gaf. Ik nam bijna dagelijks een stelletje, ongeveer tien, bedelkinderen mee naar een eet-huis en gaf ze daar een rijstmaaltijd. Dan kneedden kinderen dat in hun hand en gaven me soms een hapje uit hun hand te eten. Moeilijk te weigeren en het is dan ook wel schattig. Maar ik had na korte tijd een dysenterie. De dokter hielp me daar in enkele dagen vanaf met tabletten. De kinderen in India zijn niet zo goed gewassen als die in Sri Lanka. Zo nam ik een stelletje straatkinderen mee naar een kraan in het station Egmore in Madras. Ik nam handdoek en zeep mee en liet ze daar allen zich uitkleden en waste ze met zeep en droogde ze af. Mannen van het station keken toe en ze aanvaarden ze. Mij zeiden ze: "Meneer, daar doet u goed sociaal werk mee". In Sri Lanka hoeft je dat niet te doen, want er

zou een rel van komen en politiewerk. Maar in India zijn de mensen beschaafder en toleranter en idealistischer. Ik denk dat dat komt door hun leiders: Nehru, Gandhi. Het volk vereert die leiders en zo hebben deze hun veredelende invloed op de mensen. Ook ging ik met kinderen in het park. Daar zat ik eens, onder een boom, een heel aantrekkelijk kindje op mijn schoot en ik zoende dat overvloedig. De andere kinderen zaten in een halve kring voor me in het gras. Een man kwam voorbij en keek toe. Toen zei hij: "Meneer, u toont deze kinderen tederheid en liefde en dat is belangrijker dan al het andere". Ik was zeer getroffen en, helaas, vergat de man te bedanken voor zijn goede woord. In Sri Lanka hoeft je zoiets niet te proberen.

Geweld

In Sri Lanka ben ik enkele malen aangevallen, toen ik met mijn jongens voorbijkwam. Ineens kwam een stel grotere jongens, gewapend met stokken, uit een zijstraat. Het was bijna donker. Ze sloegen op ons in. Ik pakte ook een stok en sloeg op een jongen in en ze gingen er in de schemering vandoor. Een andere keer, ook al tegen de schemering, trokken grote jongens enkele van mijn jongens in een donkere straat en daar kregen ze slaag. Huilend kwamen ze na enige tijd terug. Ik durfde hen in het donkere straatje niet te volgen. Een derde maal ging het zo: grotere jongens zeiden me: "Loop maar door, we hebben wat te bespreken". Toen ik wat doorgelopen was, sloegen ze mijn jongens. Ik liep gauw terug en kon erger voorkomen (Of deze agressie voort kwam uit afkeer tegen omgang met westerlingen dan wel uit jalouzie en concurrentie-overwegingen, is niet duidelijk). In India niets van dat alles.

Politie slaat

In India zijn de kinderen ook helemaal niet bang voor de politie. De politie keek ook niet eens naar mij, als ik met een stelletje straatjeugd voorbijkwam. Maar in Sri Lanka zijn de jongens als de dood voor een poli-

tieagent. Als ze die maar in de verte zagen, gingen ze bij mij vandaan lopen. Want de politie slaat. Grote jongens van me, hadden twee meisjes van 12 en 15 geneukt, die in een hut achter ons huis woonden. Nu is dat in Sri Lanka inder-

daad een ernstig geval, omdat een man uit Sri Lanka een maagd wil trouwen en dat velletje wordt serieus onderzocht en er moet na de eerste nacht beslist bloed te zien zijn in bed. Dus worden meisjes streng bewaakt en ziet men er vrijwel nooit een op straat. Zo deed de moeder aangifte en de jongens moesten naar het bureau. Daar zouden ze geslagen worden...tenzij ze aan de agent geld gaven. De eis was 50 rupie de man (ongeveer f7,50). Ze betaalden en konden zo weer weg. Het was uiteraard mijn geld. De politie in Sri Lanka is zonder meer omkoopbaar en iedere misdadiger komt vrij van de politie, mits hij genoeg betaalt. Van slaan hebben de agenten wel ver-

Foto Revolt

stand. Op de voetzolen. En zitten in een stoel zonder zitting, zodat ze er niet uit kunnen opstaan en dan klappen. Ik heb dat gezien, toen mijn jongens iemand aanwezen, die mijn geld in de bus zou hebben gerold. Ik heb zo tien keer in de bus mijn beurs verloren, in die tweeënhalve jaar. De mensen in de bus hebben echter nooit wat gezegd, als mijn beurs werd gerold.

Kindertehuis

Ik ging ook vaak naar een kindertehuis. Dan nam ik een zak bananen en toffees mee voor elk van die kinderen daar. In die huizen is het soms een erg vieze beweging. Zo was er een kindertehuis Chilow in Mount Lavinia. De kinderen hadden veel wonden en de leiding zei me: "We hebben geen

tijd om voor de wonden te zorgen". Zo nam ik maar mijn verbandtrommel mee. De leiding, een echtpaar, wilde dat ik hen geld gaf. Maar ik had al lang begrepen, dat dat geld niet voor de kinderen was, maar voor het echtpaar. Zo nam ik maar steeds die bananen en snoepjes mee. Totdat mevrouw me zei: "Ik wil niet dat u nog bananen enzo voor de kinderen meeneemt. Ik wil 500 rupies van u hebben. Nu gaven ze aan aan de kinderen kaartjes mee, die ze dan toeristen in de hand moesten geven. Op die kaartjes stond dan in het Engels en in het Duits: "Alstublieft, bezoek ons tehuis. Wij arme wezen hebben uw hulp nodig". Het geld was dan voor "pa en ma". Ik zei tegen de toeristen: "Neem alleen iets voor de kinderen mee". Zo kwamen ze dan aandragen met zakken bananen en snoep. Zeer tot ongenoegen van "pa en ma", die niets kregen voor hun rekening bij de Grindlays Bank in Colombo. De bedden voor de kinderen zaten vol ongedierte. Er zijn daar bloedzuigende torretjes, bugs, die de kinderen in de nacht staken en uit hun slaap hielden. Ik heb toen flessen verdelingsmiddel gekocht en heb de bedden gedemonteerd en alle insecten doodgespoten met een sproeier. Naderhand vroeg ik de kinderen ernaar en ze zeiden dat ze geen enkele bug neer gezien of gevoeld hadden. Maar de leiding had daar nooit aandacht aan besteed. Bij het openen van de bedden zag ik er honderden lopen. Ik vermoedde dat al, omdat de kinderen doorlopend zaten te krabben en te knikkebollen van de slaap. Maar gelukkig is dat dan door mijn ingrijpen anders geworden. En "pa en ma" aten van een welvoorzienige en overvloedige dis. Maar de kinderen kregen alleen maar rijst met wat groente op hun bordje. Ja, dat is Sri Lanka. Nu was het in dit huis Chilow wel bar en boos. Het ging uit van een christelijke sekte, zo iets als bij ons de pinkstergemeente. Zesmaal per dag uitvoerig bidden. En als ze ongehoorzaam waren, dan volgde geen sermoen of een terechtwijzing. Dan kwam de stick van rotan en dan moesten ze hun hand ophouden en kregen ze daar klappen op. Veel gekerm en tranen. Een erg gemakkelijke methode!

Opmerkelijke studie van Constantine en Martinson

De invloed van seksuele ervaringen bij kinderen

BINNENKORT VERSCHIJNT IN AMERIKA EEN BOEK VAN FLOYD H. MARTINSON EN DR. LARRY L. CONSTANTINE OVER DE INVLOED VAN SEKSUELE ERVARINGEN BIJ KINDEREN. DE SCHRIJVERS ONDERZOCHTEN EEN GROOT AANTAL STUDIES OVER DIT ONDERWERP EN KWAMEN TOT OPMERKELIJKE KONKLUSIES. IN EEN LEZING VOOR DE KATHOLIEKE UNIVERSITEIT VAN NIJMEGEN GAF DR. CONSTANTINE EEN SAMENVATTING VAN DE RESULTATEN.

De manier waarop men een vraag stelt kan het antwoord nogal beïnvloeden. Niemand zou een onderzoek naar het seksuele leven binnen het huwelijk erg serieus nemen, wanneer alleen mishandelde vrouwen of pas gescheiden echtparen in het onderzoek waren betrokken, of wanneer uitsluitend vragen waren gesteld als: "Geef, op een schaal van 1 tot 10, aan hoe erg het was". Toch zijn zulke methoden lange tijd toegepast in zogenaamd wetenschappelijk onderzoek naar de gevolgen van seksuele ervaringen op jonge leeftijd. Dr. Larry L. Constantine, een Amerikaans onderzoeker en gezinstherapeut die enige bekendheid geniet door zijn publikaties op het gebied van kinderseksualiteit de rechten van kinderen, gezinstherapie, andere leefvormen en jaloezie, ging in een lezing op 19 augustus tijdens een kort verblijf in Nederland nader in op recente ontwikkelingen in het onderzoek naar de gevolgen van seksuele ervaringen bij kinderen. De lezing vond plaats in het kader van een klein symposium over "kind, volwassene en

seksualiteit", georganiseerd door de vakgroep Sociale Psychologie van de Katholieke Universiteit te Nijmegen.

De juiste vragen

Naast Constantine sprak op dit symposium Drs. Theo Sandfort over de resultaten van zijn onderzoek naar het seksuele aspect van pedofiele relaties. Omdat het betreffende onderzoeksrapport reeds in diverse recente Nederlandse publikaties is besproken (o.a. in NIKS 81/5 op pag. 13 en 14) beperk ik me hier tot een zeer korte kenschets. Op grond van Sandforts onderzoek bij 25 jongens in de leeftijdsgroep van 10 tot 16 jaar kan de vraag of een seksueel contact van een kind met een volwassene voor de jongere een positieve ervaring kan zijn bevestigend worden beantwoord. Zowel Sandfort als Constantine benadrukten in Nijmegen het belang van het stellen van de juiste vragen voor een objectievere benadering van deze voor velen zo emotioneel geladen

materie. Zo gaf eerstgenoemde aan dat de vraag "hoe seksueel zijn kinderen?" niet los gezien kan worden van de vraag "hoe zijn kinderen seksueel". Te snel wordt namelijk seksualiteit van kinderen klakkeloos vergeleken met die van volwassenen, zonder dat men zich afvraagt of dit wel een zinvolle benadering is. Constantine gaf aan dat het nog niet zo lang geleden vrij gebruikelijk was dat beroepsmatige onderzoekers en therapeuten bleven steken in de vraag of incest dan wel volwassene-kindseksualiteit schadelijk is, of zelfs "hoe schadelijk zulke ervaringen zijn". Zinvoller is het, aldus Constantine, zich af te vragen in welke mate de gevolgen van seksuele ervaringen op jonge leeftijd kunnen uitlopen, en welke factoren van invloed zijn op de waargenomen verschillen.

Recent onderzoek

Constantine bestudeerde een groot aantal wetenschappelijke publikaties over seksuele ervaringen van kinderen, en vergeleek de resultaten van een 30-tal onderzoeken hieruit die zich richten op de gevolgen van zulke ervaringen. Genoemde onderzoeken beperken zich meestal tot seksuele contacten tussen kinderen en volwassenen, al of niet in een incest-relatie. Een uitgebreider verslag van Constantine's studie deed hij tijdens een conferentie in 1979 te Montreal. Nog vollediger zal de beschrijving zijn in het binnenkort te verschijnen boek "Children and Sex: New Findings, New Perspectives". Meer gegevens over de hier ter sprake gekomen publikaties vindt men aan het eind van dit artikel.

Hoewel ook het "klassieke" onderzoek van Bender en Blau uit 1937 in de studie is opgenomen, stammen 11 van de 30 onderzoeken uit de laatste 5 jaar. Constantine onderzocht vooral de verschillen in waargenomen gevolgen van seksuele ervaringen. Tijdens zijn lezing in Nijmegen ging hij bovendien in op een drietal gebieden, waarbij uit zijn onderzoek gevolgtrekkingen kunnen worden gemaakt.

Opmerkelijk is ook het verschil tussen onderzoeken, die uitsluitend de gevolgen op korte termijn bestuderen en die welke tevens kijken naar de gevolgen op langere termijn. Van de eerstgenoemde vindt geen enkel onderzoek gevallen, waarbij ook sprake is van positieve ervaringen. Van de 21 onderzoeken die ook de lange-termijn gevolgen in beschouwing nemen zijn er 6, die ook positieve en 10, die ook neutrale gevolgen vermelden. Constantine merkt hierbij op dat er waarschijnlijk verschil bestaat tussen wat als negatief wordt ervaren wanneer men korte en lange termijn naast elkaar beschouwt. Zo kan een negatief gevolg op korte termijn (als voor-

studie haalde hebben betrekking op de verschillen in de waargenomen gevolgen van seksuele ervaringen van kinderen wanneer deze in relatie worden gebracht met de manier waarop de contacten plaatsvonden en met name de manier waarop het kind in kwestie het contact heeft ervaren (zie tabel 2). Ondanks de grote verscheidenheid in onderzoeksmethode zijn twee in het oog springende gevolgtrekkingen met grote betrouwbaarheid te maken:

- a. het soort seksueel contact is niet van significante invloed op de gevolgen daarvan. Een coïtus of een anale penetratie kan blijkbaar even negatief of positief uit

Soort onderzoek

Een eerste resultaat, dat uit Constantine's studie naar voren kwam is, dat de gevolgen op lange termijn sterk uiteen kunnen lopen. Men vindt traumatische ervaringen, die een ernstige verstoring van het sociale en psychologische evenwicht teweegbrengen, maar ook evengoed ervaringen, die geen of niet noemenswaardige negatieve gevolgen schijnen te hebben. Ook hier is er sprake van gevallen, waarbij de seksuele ervaring duidelijk positieve gevolgen heeft.

Richt men zich op de vraag welke factoren van invloed zijn op de waargenomen verschillen in de genoemde gevolgen (negatief, neutraal of positief), dan blijkt in elk geval dat HET SOORT ONDERZOEK een belangrijke invloed heeft! Een nadere beschouwing hiervan (zie ook tabel 1) levert het volgende op:

Van de 13 onderzoeken, die zich richten op een "klinische populatie", dat wil zeggen dat gevallen zijn bestudeerd, waarbij sprake is van therapeutische of psychiatrische behandeling, geven er 4 uitsluitend negatieve resultaten, terwijl in slechts één geval ook positieve resultaten worden opgemerkt. Van de 8 onderzoeken echter waarbij geen sprake was van een dergelijke voorselectie, vond geen enkel uitsluitend negatieve gevolgen, terwijl de helft naast neutrale ook positieve ervaringen kon aanduiden

tabel 1: uitsplitsing gevolgen naar soort onderzoek

	OOK POSITIEF	OOK NEUTRAAL	ALLEEN NEGATIEF
POPULATIE			
algemeen	4	4	0
krimineel	1	2	6
klinisch	1	8	4
SOORT GEVOLGEN			
alleen korte termijn	0	4	5
ook lange termijn	6	10	5
JAARTAL PUBLIKATIE			
voor 1960	0	5	4
van 1960 tot 1975	0	5	5
vanaf 1975	5	3	3

beeld noemde hij een snee in iemands vinger) op lange termijn volledig verdwijnen

Het jaartal van onderzoek blijkt ook van invloed op de resultaten. Oudere onderzoeken vielen over het algemeen negatiever uit dan meer recente. Werd vóór 1975 noch nimmer gewag gemaakt van positieve ervaringen, na die tijd is dit ineens geen uitzondering meer.

Situatie en ervaringen

De belangrijkste konklusies die Constantine uit zijn

werken als bijvoorbeeld straling van de geslachtsdelen.

- b. De onderzoeksresultaten spreken elkaar tegen waar het de leeftijd ten tijde van de ervaring aangaat. Ofwel de leeftijd is geen belangrijke faktor, ofwel andere invloeden zijn groter. Bij de verschillende onderzoekers treft men in dit verband uiteenlopende argumentaties aan. Sommigen gaan er van uit dat jonge kinderen meer schade zullen oplopen dan oudere, anderen stellen dat adolescenten vanwege hun gevoeligheid op seksueel gebied eerder last zullen hebben van negatieve gevolgen van een seksueel contact.

Een faktor, die wel van invloed blijkt is het leeftijdsverschil tussen de partners. Hoe groter het verschil in leeftijd, hoe meer kans dat de ervaring een negatieve wordt. Van veel grotere invloed blijkt echter in hoeverre het seksuele contact in de ogen van het kind plezierig is geweest. Het blijkt niet zinvol objectieve criteria aan te willen leggen voor slechte of plezierige ervaringen, alleen de subjectieve interpretatie van het kind is van werkelijke invloed. Hoe prettiger het kind het achteraf vond, des te kleiner de kans op negatieve gevolgen. In dit verband zijn er nog een drietal factoren van be-

lang. De aanwezigheid van geweld of bedreiging heeft een sterke negatieve invloed op de psychische gevolgen van het contact. Verder blijken situaties, waarbij het kind zelf initiatief neemt tot een seksueel contact of er uit eigen beweging actief aan deelneemt doorgaans duidelijk positiever uit te vallen, terwijl situaties, waarbij het kind passief of tegen zijn of haar zin toestemt maar zich niet in staat voelt het contact tegen te gaan, over het algemeen een negatieve invloed hebben.

Bovengenoemde drie factoren kunnen in één algemene en naar het schijnt zeer belangrijke stelling worden samengevat:

De belangrijkste faktor, bepalend voor de gevolgen van incest-kontakten en andere seksuele kontakten tus-

tabel 2: factoren, van invloed op de gevolgen

soort contact	o
leeftijd	?
leeftijdsverschil	-
subjectieve ervaring v/h kind	+
geweld/dreiging	-
aktieve deelname	+
passieve toestemming	-
keuzevrijheid	+
geslacht	o
o : geen significante invloed	

sen kinderen en volwassenen is de keuzevrijheid, zoals die door het kind wordt ervaren.

Opmerkelijk genoeg blijkt dat het in dit verband niet van wezenlijk belang is in hoeverre er sprake is van een afhankelijkheidspositie en in hoeverre het kind objectief gezien in staat is zich volledig bewust te zijn van de mogelijke gevolgen van zijn of haar keuze. Van invloed is uitsluitend of een bepaald kind in een bepaalde relatie zich vrij voelt om ja of nee te zeggen tegen vrijwillige deelname aan een seksueel contact. Dit geldt overigens zowel ten opzichte van oudere personen als leeftijdsgenoten. Tenslotte blijkt het feit of er sprake is van een meisje of een jongen geen significant verschil op te

leveren voor wat betreft de al of niet negatieve gevolgen. Weliswaar ondervinden meisjes vaker schade door seksuele ervaringen, maar dit is te verklaren uit het feit, dat meisjes vaker op jonge leeftijd seksueel worden benaderd, eerder geneigd schijnen het contact passief over zich heen te laten gaan, en vaker onderworpen zijn aan geweld of dwang. Tijdens zijn lezing in Nijmegen merkte Constantine nog op dat het van weinig invloed lijkt te zijn of het contact van homo- dan wel heteroseksuele aard is geweest.

Gevolgtrekkingen

Op een drietal gebieden kan men gevolgtrekkingen maken uit de hier ter sprake gekomen onderzoeksresultaten. Allereerst werpt zich de vraag op wat men nu kan zeggen over de nazorg voor kinderen die nare ervaringen hebben opgedaan. Constantine komt tot drie hoofdpunten die, hoewel ze deels in tegenspraak zijn met de huidige praktijk, tamelijk voor de hand liggen.

1. Probeer de angst van het kind te verminderen. Koppel eventuele negatieve gevoelens die het kind heeft gekregen los van seksualiteit in het algemeen. Als het kind de ervaring positief beleefde, laat dit dan zo!

2. Tracht een eventueel schuldgevoel bij het kind weg te praten. Zorg dat het zichzelf niet beschouwd als veroorzaker van de ellende.
3. Relateer de intensiviteit van de behandeling aan de manier waarop het kind de ervaring zelf evalueert. Alleen in gevallen waar sprake is van 'passieve deelname' of werkelijke dwang is speciale zorg noodzakelijk.

Voor wat betreft de preventie, ofwel het voorkomen van situaties die negatieve gevolgen kunnen hebben, kunnen de volgende vuistregels worden opgesteld. Vermindering van de kans op negatieve ervaringen worden bewerkstelligd door:

1. te zorgen dat kinderen bekend zijn met seksualiteit en een reëel beeld hebben van de risico's van seksueel geweld;
2. kinderen op te voeden tot onafhankelijkheid, tot het nemen van eigen beslissingen gebaseerd op hun eigen gevoel voor wat wel en niet goed voor hen is, en te stimuleren waar nodig "nee" te zeggen tegen volwassenen;
3. van jongs af aan seksualiteit te brengen als een gezond en wenselijk onderdeel van het menselijk leven;
4. seksuele ervaringen die weinig risico van schade hebben aan te moedigen, zoals spelletjes met leeftijdsgenoten onder omstandigheden die geen spanningen of angst met zich meebrengen.

Jammer genoeg blijkt de hedendaagse Westerse cultuur, als men bovenstaande criteria er op naloop, negatieve ervaringen op seksueel gebied in sterke mate aan te moedigen!

Tenslotte valt uit de ter sprake gekomen onderzoeksresultaten af te leiden hoe een doelmatige wetgeving ter bescherming van jeugdigen tegen sexueel misbruik er uit zou kunnen zien. Constantine ontwierp een voorlopige structuur, die ook gezien de huidige discussies in vele landen op dit gebied, een interessant gezichtspunt oplevert:

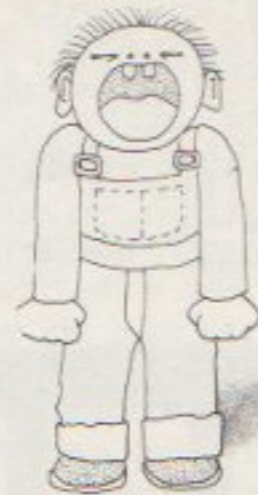
1. Elk gebruik van geweld of dreiging met geweld of andere vormen van dwang om tot een seksuele relatie te komen

moet worden beschouwd als gewelddadige verkrachting, en als een ernstig misdrijf worden behandeld.

2. Wanneer er geen sprake is van geweld, dreiging met geweld of dwang, zouden seksuele contacten tussen "leeftijdsgenoten" buiten wettelijke bepalingen moeten vallen. Bepalend voor de vraag of er sprake is van "leeftijdsgenoten" is de leeftijd van de jongste partner.

Een richtlijn in dit verband zou kunnen zijn:

- . onder de 9: minder dan 2 jaar leeftijdsverschil;
- . onder de 13: minder dan 3 jaar verschil;
- . tot 18 jaar of meerderjarigheid: minder dan 5 jaar verschil.

3. Wanneer niet van leeftijdsgenoten kan worden gesproken, terwijl één of beide partners minderjarig is (zijn) is van beslissend belang of de jongste partner naar zijn of haar eigen idee al of niet vrijwillig aan het contact heeft deelgenomen. Is dit het geval, dan dient de wet niet in te grijpen. Is dit niet het geval, dan is er sprake van een licht vergrijp als de oudere partner minderjarig is, en van een zwaar vergrijp als de oudere partner meerderjarig is.

Slotbeschouwing

Tot nu toe is uit onderzoek niet gebleken dat incestrelaties anders benaderd zouden moeten worden dan andere seksuele relaties. Wel is het aannemelijk dat in incestrelaties met jonge partners eerder sprake is

van passieve deelname, waar door negatieve gevolgen vaker zullen optreden, maar dit is niet het gevolg van het incestueuze van de relatie als zodanig. Duidelijk is dat er behoefte bestaat aan verder onderzoek, onder meer naar de factoren leeftijdsverschil en subjectieve keuzevrijheid.

Zelf zou ik hieraan willen toevoegen dat men pas werkelijk waarde vrij wetenschappelijk onderzoek zou leveren wanneer ook gezocht werd naar methodes om uit te vinden wat de positieve, neutrale en negatieve gevolgen zijn van het onthouden van seksuele ervaringen aan kinderen, en wanneer onderzocht werd wat de verbanden zijn tussen de resultaten van zulk onderzoek en dat naar de gevolgen van andere invloeden waaraan kinderen kunnen onttrokken. Men denke aan ervaringen met oplogsgericht speelgoed, leerprocessen en wat al niet meer.

Niettemin kan de behandeling van Constantine met betrekking tot het onderzoek naar seksuele ervaringen van kinderen worden beschouwd als een doorbraak op dit terrein, die gezien de toenemende discussies in dit verband een welkome aanvulling vormt op het wetenschappelijk georiënteerde materiaal.

MEDIO OKTOBER VERSCHIJNT HET UITVOERIGE ONDERZOEKSVERSLAG WAARVAN HET BOVENSTAANDE EEN SAMENVATTING IS IN: FLOYD H. MARTINSON en DR. LARRY L. CONSTANTINE: "CHILDREN AND SEX: NEW FINDINGS, NEW PERSPECTIVES", UITG. LITTLE, BROWN AND COMPANY, BOSTON (USA) 1981. EERDER VERSCHIEEN EEN KORTE RE VERSIE VAN CONSTANTINE'S STUDIE IN "ENFANCE ET SEXUALITÉ", PROCEEDINGS OF A MONTREAL CONFERENCE, UITG. J.M. SAMSON, ÉDITIONS ÉTUDES VIVANTES, MONTREAL 1980. HET ONDERZOEK VAN THEO SANDFORD IS BESCHREVEN IN: T. SANDFORT: "HET SEKSUELE ASPEKT VAN PEDOFILIE RELATIES- ERVARINGEN VAN JONGENS", TE BESTELLEN DOOR f15,- OVER TE MAKEN OP POSTREKENING 3752451 VAN SOCIOLOGISCH INSTITUUT R.U. UTRECHT ONDER VERMELDING VAN: RAPPORT PEDOFILIE.

'Colonia Piray' in Bolivia

Kinderen besturen eigen leefgemeenschap

EEN VAN DE FUNDAMENTELE PROBLEMEN WAARMEE DE JEUGDEMANCIPATIE-BEWEGING WORDT GEKONFRONTEERD, IS, DAT MEN ER VAN UITGAAT, DAT KINDEREN/JONGE MENSEN GEEN VERANTWOORDELIJKHEID KUNNEN DRAGEN EN DAT ZE NIET KUNNEN BEPALEN, WAT GOED IS VOOR HEN. "DLS" NEMEN VOLWASSENEN DE TEUGELS IN HANDEN.

DAT HET OOK ANDERS KAN BEWIJST HET ARTIKEL IN NIKS NR. 7 ("LEEFWERKSCHOOL") EN ONDERSTAAND ARTIKEL OVER EEN INTERESSANT PROJEKT IN BOLIVIA.

Windmolens

Ik hoorde voor het eerst van de 'Colonia Piray' toen een daar werkende Nederlander vroeg om bouwtekeningen van een windmolen. Deze molen zou door een aantal jongens van de kolonie zelf gebouwd worden. Vier maanden na de eerste brief volgde de tweede, waarin werd verteld dat de molen klaar was. Foto's waren bijgevoegd. Een artikel in het blad BIJEEEN voegde nog meer informatie toe. Dit alles speelde zich af in 1978, zodat de cijfers niet meer up-to-date zijn, maar het zou jammer zijn om daarom maar niets te melden van deze kolonie.

Zwerfers

In het oosten van Bolivia ligt de stad Santa Cruz, 250.000 inwoners waarvan zo'n 60.000 kinderen. Santa Cruz kampt met een probleem waarmee veel steden in ontwikkelingslanden te maken hebben: door de grote werkloosheid en slechte leefomstandigheden op het platteland trekken veel mensen naar de stad. Maar de steden kunnen de enorme bevolkingsgroei niet aan en velen komen terecht in krottenwijken. Zonder werk, zonder uitzicht op een betere toekomst. Gezinnen vallen onder dergelijke omstandigheden uit elkaar en veel kinderen komen op straat terecht, waar ze

RIK WANDERS

zich maar in leven moeten zien te houden met klusjes of diefstal. NIKS heeft al eerder melding gemaakt van dergelijke toestanden. Er wordt geschat, dat Santa Cruz ca. 1500 zwerfende kinderen in haar straten heeft.

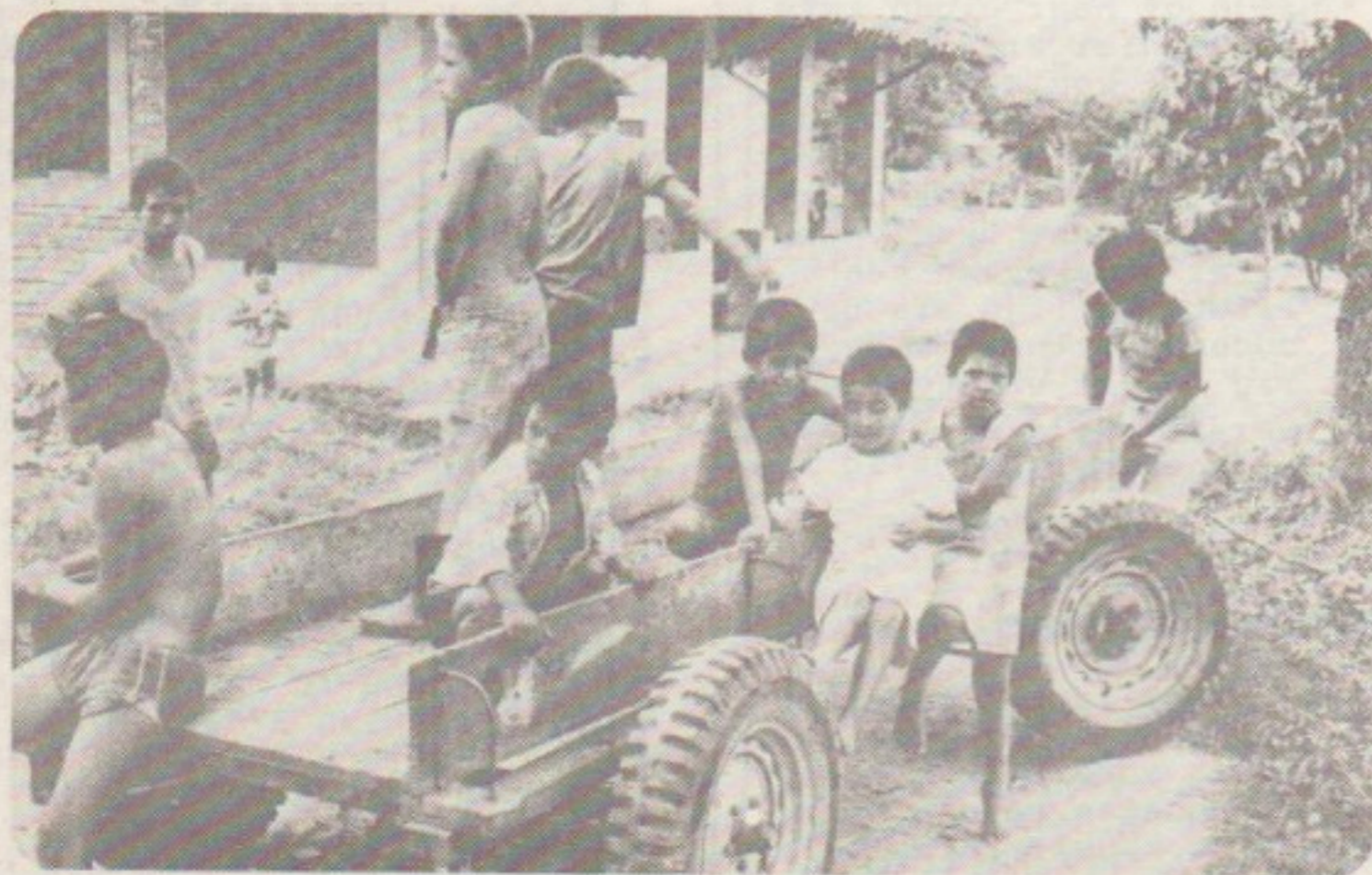

Jezuiten-initiatief

In 1972 besloten Miguel en Rafael, twee Jezuiten-peters iets te proberen. In januari 1973 werd het mogelijk de "Colonia Piray" te stichten door de schenking van een landgoed van ruim 100 hectare langs de rivier de Piray, 12 km buiten Santa Cruz. Ze begonnen met 8 jongens en een paar vrijwilligers. In vijf jaar tijd groeide de populatie van de kolonie uit tot 63 kinderen en 6 volwassenen. In die 5 jaar werd 70 hectare in cultuur gebracht, werd een veestapel gefokt van 35 koeien, 150 zeugen en 5.000 kippen. Ook werden een timmerwerkplaats en een constructie-werkplaats gerealiseerd. En een windmolen dus om voor water voor de gewassen te zorgen. De opsomming tot nu toe wekt de indruk dat het om een gewoon (weliswaar succesvol) ontwikkelingsproject gaat. Maar dat is niet waar.

Anders

Wat "Colonia Piray" zo anders maakt, is de manier waarop de bewoners ervan met elkaar omgaan. Geen autoritaire opvoeders, die ex-zwerfers een fatsoenlijk

Foto's bij dit artikel: BIJEEEN

burgerbestaan voorhouden. Dat zou ook niet werken. De kinderen, die in de kolonie worden opgevangen komen immers uit een rauwe werkelijkheid, waarin bedelen, diefstal, onzekerheid enz. realistischer zijn dan een fatsoenlijk burgerbestaan. In de kolonie wordt geprobeerd om bij de kinderen een saamhorigheidsgevoel aan te kweken. Het democratische model is in dit opzicht zeer functioneel. De kinderen zelf bepalen hoe de kolonie reilt en zeilt. "Wij proberen hier een gemeenschap op te bouwen van de kinderen en ons, volwassenen. Deze kinderen hebben voordat ze hier kwamen, geen enkele vorm van gemeenschap in gezins- of familieverband gekend. We wonen hier samen, eten samen, werken samen en we proberen ook steeds meer samen de nodige beslissingen te nemen", aldus Rafael. De kinderen wonen in groepen in 4 kleine huizen samen met één of twee volwassenen.

Zelfbestuur

De kolonie wordt bestuurd door de raad van de kolonie bestaande uit 7 jongens.

De leden van deze raad hebben een halfjaar zitting en worden door en uit de oudere kinderen (de "antiguos") gekozen. Naast de "antiguos" zijn er ook nog de jongere kinderen, de "nuevos" (nieuwelingen). De raad beslist over de toelating van "nuevos" tot de "antiguos". Hierbij spelen naast voldoende verantwoordelijkheidsgevoel en het goed functioneren in de gemeenschap nog 3 exameneisen een rol: de nieuwbakken "antiguo" moet goed kunnen paardrijden, boom-

klimmen en koeien melken. De volwassenen van de kolonie laten zoveel mogelijk over aan de Raad van Zeven, zelfs het uitdelen van straf en dergelijke. Wel zitten er volwassenen in de administratieve raad, waar zij samen met kinderen over financiële zaken waken.

Weglopers

In 1978 werd de kolonie bevolkt door 63 kinderen, en wel 53 jongens en 10 meisjes. Oorspronkelijk werd de kolonie slechts door jon-

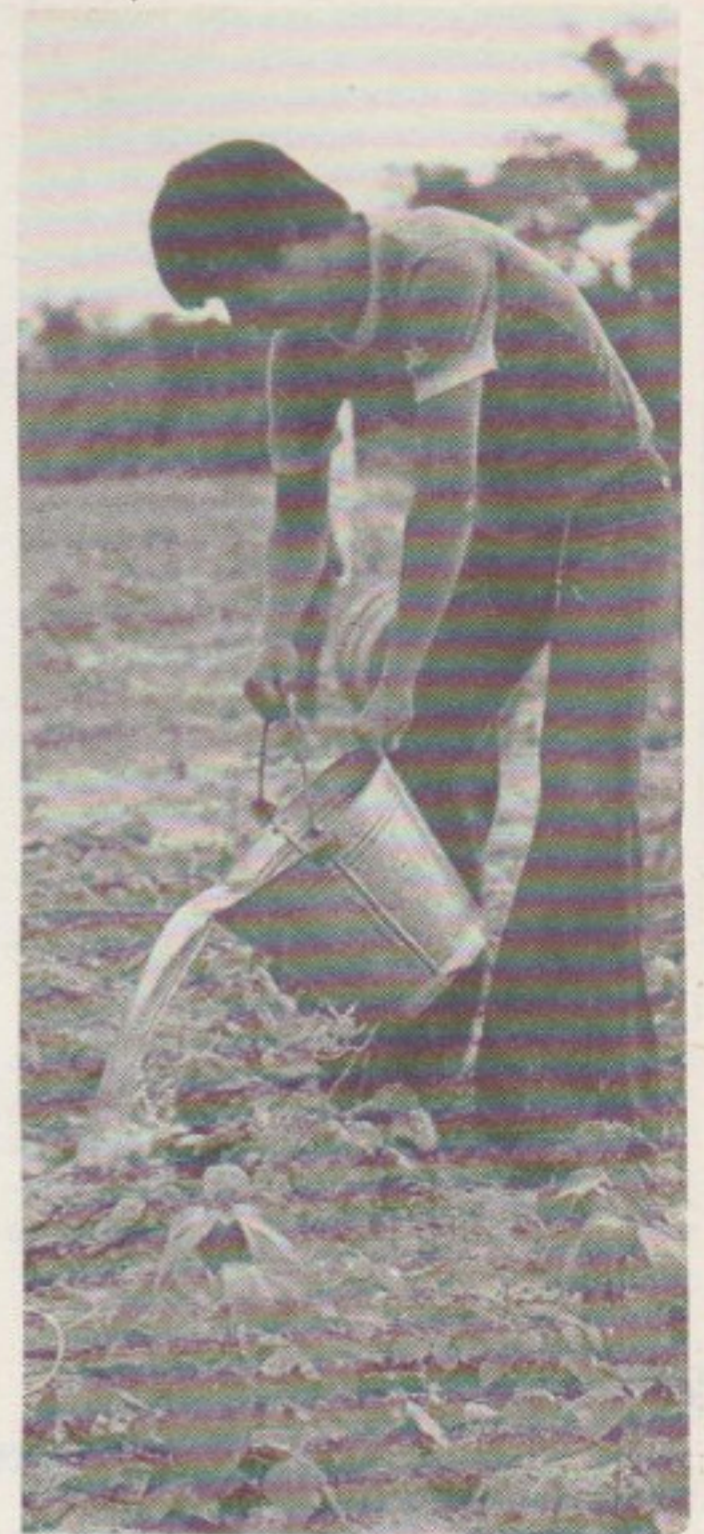

gens bewoond. Op een dag kwam een jongen vragen, of zijn zusje ook op de kolonie mocht komen wonen. Dit kon en sindsdien is het aantal meisjes tot 10 gegroeid. De meeste kinderen voelen zich er happy, hoewel er steeds kinderen zijn, die na een aantal maanden het niet meer uithouden en weglopen. Soms komen ze terug, soms niet. Vermoedelijk vinden de weglopers de kolonie niet avontuurlijk genoeg en vallen ze terug in hun eigen sub-kultuur van Santa Cruz. De kolonie houdt er de ongeschreven regel op na, dat je na 3 keer weglopen niet meer terug mag komen. De kolonie schat dat ca. de helft van de jongens met een misdaad-verleden het na verloop van tijd voor gezien houdt en het onzekere vóór het zekere kiest!

Bol

In "Colonia Piray" wordt gebouwd aan de toekomst. De kinderen zijn mede-eigenaren van de kolonie en kunnen bij vertrek rekenen op zo'n 1500 à 2000 gulden (afhankelijk van hun verblijfsduur in de kolonie). Verder wordt geprobeerd door onderwijs en praktische vorming de kinderen meer kansen voor de toekomst te geven. De praktische vorming is voor een groot deel het werk op de kolonie zelf. De gewassen en het vee moeten dagelijks verzorgd worden, en daarin hebben alle koloniebewoners een taak. Daarnaast is er gewoon onderwijs (naar school dus) en wordt er aandacht besteed aan een technische vorming voor wie daar voor voelt (metaalbewerking, houtbewerking). De "Colonia Piray" is nu zover, dat ze iets kan gaan betekenen voor haar omgeving. Er zijn plannen om in de werkplaatsen apparatuur te bouwen ten behoeve van de boeren in de omgeving: simpele apparaten, die makkelijk te onderhouden zijn en weinig kosten. Dat betekent werk voor de konstruktiewerkplaats (200 m²), goed uitgerust en geschonken door de Nederlandse ontwikkelingsorganisatie CEBEMO) en voor een aantal bewoners van de kolonie. De kolonie bouwt zichzelf op. De huisjes zijn daar een voorbeeld van. En de windmolen. Verder zijn er

plannen om een biogasinstallatie, een hand-maismolen, een waterpomp, enzovoort te bouwen. De kinderen zijn geestdriftig en grijpen alles met beide handen aan. En zo werken zij ook aan hun EIGEN toekomst!

Gegevens voor dit artikel zijn o.a. ontleend aan een artikel uit BIJEEN, jrg. 11 nr. 10, nov. 1978.

gesneden koek

hapklaar gezaagd door gorrit goslinga

Juf t één dag voor Nederland een nieuw kabinet kreeg, koos de Landelijke Werkgroep Jeugdemancipatie (LWJ) een nieuw bestuur. Daarin blijft Tjeerd Kok afgevaardigde naar de NVSH-verenigingsraad; wordt Hans de Lange penningmeester en heet de secretaris na bijna vier jaar weer Gorrit Goslinga. Terwijl een externe kandidaat - de derde na twee bedankjes - zich nog beeraadt op de aanvaarding van het voorzitterschap, wordt dit door Bob Ferguson tijdelijk vervuld. Ad interim, heet dat.

Strategie

De hoofdmoot van de vergadering op 10 september werd ingenomen door een gedachtenuisseling over de te voeren strategie tegenover het komende wetsontwerp herziening zedelijkheidartikelen. Aanvaard werd het bestuursvoorstel, zo mogelijk met steun van de andere organisaties die met ons het rapport-Melai becommentarieerden, aan de kamercommissie voor justitie het volgende te vragen: bij de behandeling van de pornowet in de 2e kamer aan te dringen bij de minister op een onderzoek naar een mogelijke afschaffing van de titel "Zedelijkheid" in het wetboek van strafrecht. Daarnaast kan een dergelijk onderzoek naar de haalbaarheid van onze duidelijke eerste voorkeur al door onszelf worden voorbereid, in een 'denktank'-commissie samen met de COC-werkgroep wetgeving. Over de manier waarop deze voorkeur nader moet worden ingevuld bleek de LWJ-vergadering nogal verdeeld, zoals bleek uit discussie en aansluitende meningspeilingen. Hierbij gaat het om twee kwesties. 1. Moeten kinderen tot 12 en andere zwakke groepen in de samenleving speciaal worden beschermd tegen niet gewelddadig misbruik van overwicht? 2. Moet datgene in de titel "Zedelijkheid" dat we strafbaar willen houden, verspreid in het wetboek wor-

den verwerkt of bij elkaar blijven staan onder een nieuwe titel - bijvoorbeeld "bescherming van de persoonlijke vrijheid en lichamelijke integriteit"? Eenstemmigheid was er wel weer omtrent de tweede voorkeur - als of zolang afschaffing er niet in zit - te weten proberen het wetsontwerp bij te buigen in de richting van onze conclusies aan het eind van het commentaar op het rapport-Melai. Deze bijbuiging zou moeten plaatsvinden door amendementen, wijzigingen die de 2e kamer aanbrengt.

Kinderlijk

Zoals via de pers uitvoerig bericht werd - Bob Ferguson komt er elders in dit nummer ook nog op terug - verkeert de NVSH in akute financiële moeilijkheden. Het zal er wel op neer komen, wat de gevolgen voor de LWJ aangaat, dat we in de toekomst alleen nog apparaatskosten vergoed krijgen. De vraag naar een andere 'paraplu' - een grotere organisatie om onszelf onder te brengen - wordt daarmee aktueller dan ooit. Ondanks de geldnood lijkt het eeuwfeest op 7 november in cultureel centrum 'de Reehorst' te Ede wel door te gaan. De eeuweling is de Neo-Malthusiaanse Bond, die in 1945 in NVSH werd omgedoopt. Het aandeel van de LWJ in dit gebeuren is drieledig. Ten eerste vertolkt Ben Füss onze inbreng

in het kollektief dat werkt aan de grote redevoering van voorzitter Annemarie Grewel. Daarnaast willen we een tekstenpakket verzorgen over kinderporno, ten behoeve van de deelnemers aan een forum over pornografie. Onze grootste betrokkenheid zit in een andere van de forumdiscussies, die in de middaguren gelijktijdig zijn gepland. Hiervan is het thema: "Het kinderlijke in de seksualiteit". Ik hoop hierover in de volgende NIKS uitvoerig terug te komen, zowel inhoudelijk als voor wat betreft de personele bezetting van het forum. Als alle gepolsten toehappen zal dit een illustrerend tableau opleveren!

Grens

Een volgende gelegenheid om onze opvattingen bij een breed en toch invloedrijk publiek te presenteren zal zich volgens de plannen voordoen volgend voorjaar, ongeveer in de tijd dat de 2e kamer zich over het wetsontwerp zedelijkheid buigt. Met name door de diligentie van Jan Schuijjer is het gelukt, de Nationale Raad voor Maatschappelijk Welzijn te doen warmlopen voor het organiseren van een symposium. Als voorlopig motto is gekozen: "Waar ligt de grens?". Die vraag slaat dar zowel op de leeftijds grenzen als op het al of niet toelaatbaar zijn van vormen van seks met jeugdigen. De bijeenkomst zal zich richten op de 'deskundigenlijn' met zowel schriftelijke referenten vooraf als mondelinge ter plaatse. Een voorbereidingsgroep is in de maak, met beoogde inbreng van NVSH, PSVG, NCGV en het WIJN, de organisatie van particuliere kindertehuizen.

Jobben

Het gaat niet goed met het commissiewerk binnen de LWJ. Onze inbreng in Kindervuist en - ondanks hardnekkige onderbezetting - NIKS reddend zich redelijk, vinden we zelf. Maar na de opheffing in juni van de commissies politiek en ideologie dreigt nu ook WOPJE, het overlegorgaan met en van de afdelingswerkgroepen jeugdemancipatie en pedofi-

lie, de geest te geven. Een brandbrief van coördinator Rinus Kooij ten spijt melden zich slechts twee AWG's (Rotterdam en Nijmegen) zich NIET af voor de vergadering van 5 september. In december wordt het nog een keer geprobeerd. Van de in het weekend in mei ontstane groepen moeten de commissie Vrouw, Kind en Maatschappij en de groep Kinderparticipatie elk nog een eerste beleidsstuk afleveren. De toezeggingen voor 10 september konden niet gestand worden gedaan. Bovendien tobben ook deze groepen sinds de start met een te zwakke bemensing. De derde nieuwe groep, schoolvoorlichting, is aan deze kwaal al bezwiken, zonder overigens ooit wat te hebben gepresteerd. Het bestuur neemt op zich, deze taak te behartigen in een geregeld overleg met de WSVVU, de werkgroep te Utrecht die een compleet vormingsprogramma voor de basisscholen ontwierp, maar nu een projektsubsidie dreigt te verliezen bij gebrek aan scholen die het programma durven uit te voeren.

Subsidie

Subsidievoorwaarden: ook Kindervuist tobt er mee. Het departement wil subsidiëren, graag zelfs. Maar de problematische voorwaarden voor vergoeding van de helft van de organisatiekosten plus een halve betaalde kracht is: duizend geregistreerde minderjarige leden. Van dat aantal, voor 1 november te bereiken, is nu ongeveer de helft binnen. Intensief leden werven is dus dringend. Het lidmaatschap is gratis, maar het levert ook niets op behalve een lidmaatschapskaart, op te halen bij de afdelingen. Het abonnement op zes nummers van de Kinderstem - de vierde verschijnt in oktober - kost twintig gulden. Ook andere financiële aanbiedingen, donaties of leningen zijn welkom op giro 322522, ten name van Kindervuist, AMSTERDAM. Het tekort is vijf mille momenteel. Aanmeldingen - door of met toestemming van ouders of verzorgers - en correspondentie verwacht Kindervuist graag in postbus 255 te Doorn. Over het Sint Juttemiskamp, dat plaatsvindt als deze NIKS wordt verzonden, hopen we volgende maand te berichten.

snoepgoed

gelikt en gewogen door: bob ferguson, hans arts.

Symposium Gent uitgesteld

IN DE VORIGE NIKS WERD OP BLZ. 21 EEN 'TWEEDAAGSE' IN GENT OVER HET THEMA MACHT AANGEKONDIGD. Om organisatorische redenen (de voorbereidingstijd bleek te kort) is deze tweedaagse uitgesteld tot in het voorjaar van 1982. Wel zal op maandagavond 5 oktober om 19.30 een discussieavond over pedofilie worden gehouden in de AFLK-zaal aan de Korte Meer te Gent. Sprekers zijn Bob Carlier (verbonden aan de universiteit van Gent en aangesloten bij de Belgische Federatie van Werkgroepen Homofilie), Etienne Belpaire (medewerker Studiegroep Pedofilie Antwerpen) en Hans Zuerus (namens de NVSH Landelijke Werkgroep Jeugdemancipatie). De organisatie berust bij de Vlaamse Vereniging voor Seksuele Hervorming (VVSH) afdeling Gent. De avond past in het kader van een aantal activiteiten die bedoeld zijn om de oprichting van een VVSH Studiegenootschap en Aktiegroep Pedofilie te Gent te ondersteunen. Zo zijn reeds twee interne vormingsavonden gehouden gericht op opvang en hulpverlening. De op te richten Studie- en Aktiegroep wil zich strijdvaardig opstellen en daarnaast een opvangfunctie verwezenlijken. Een belangrijke aanleiding tot het oprichten van de groep was het gebeuren rond de opvoering van de theaterproductie "Snoepjes" van de Delftse Komedie in Gent op 1 december 1979, toen een algemene volkswoede leek

los te barsten tegen dit "voos en indoktrinerend" toneelspel dat zowaar zonder blikken of blozen het schandalige onderwerp pedofilie in discussie wilde brengen.

BF

Zwitserland

IN ZWITSERLAND IS EEN RAPPORT UITGEBRACHT OVER MOGELIJKE WIJZIGINGEN IN DE WETGEVING BETREFFENDE "INBREUK OP HET LEVEN EN DE LICHAAMELIJKE INTEGRITEIT, DE ZEDEN EN HET GEZIN." Een hiertoe door de Zwitserse regering ingestelde commissie onderzocht onder meer de leeftijdsgrenzen voor seksuele contacten. Zij raadt aan homoseksuele contacten niet langer als speciale categorie op te nemen en seksueel contact in het algemeen vrij te laten vanaf 14-jarige leeftijd. Een uitzondering hierop zouden incest-relaties moeten vormen, exhibitionistische handelingen en contacten tussen volwassenen en minderjarigen die in een afhankelijkheidspositie ten opzichte van hen verkeren. Het is nog de vraag in hoeverre de aanbevelingen door de Zwitserse regering zullen worden overgenomen.

bron: PAN nr.9, juli '81.

BF

Noorse Ombudsvrouw

NOORWEGEN IS HET EERSTE LAND TER WERELD GEWORDEN, WAAR EEN OMBUDSVROUW DE BELANGEN VAN DE KINDEREN IN MAATSCHAPPIJ BEHARTIGT. De regering heeft de 45-jarige psychologe Moelfrid Grude Flekkoey benoemd, bij wie de kinderen nu hun klachten kunnen deponeren. Openbare en particuliere organisaties zijn verplicht tot medewerking als de ombudsvrouw hen om inlichtingen verzoekt.

HA

blikvoer

blik-openers: **hans arts;**
bob ferguson.

Christiane F., wir Kinder vom Bahnhof Zoo- verslag van een junkie

HEROÏNEVERSLAVING VAN JONGE KINDEREN IS ZO LANGZAMERHAND EEN STRUKTUREEL VERSCHIJNSEL VAN ONZE (WESTERSE) SAMENLEVING GEWORDEN.

In 1977 kwamen twee journalisten door een Berlijnse strafzaak in contact met de toen 15-jarige Christiane F. die als getuige optrad. De uit dit eerste contact voortvloeiende band-interviews die over een periode van twee maanden met Christiane, haar ouders en familie, vrienden van de scene en andere direkt betrokkenen (politie en hulpverleners) werden gehouden, resulteerden op speciaal verzoek van Christiane in een auto-biografisch boek. Hierin beschreef zij haar levensloop en hoe ze via soft-drugs (trips en hasj e.d.) ten slotte aan het spuiten van heroïne verslaafd raakte. Zoals het 'interessante randverschijnselen' - poppekast effect - betaamt, werd dit in 1979 in Duitsland uitgekomen boek een bestseller en er werd gevochten om de filmrechten. Uiteindelijk kwam er in 1981 een filmversie, die in Duits-

land volle zalen trok en nu ook sedert augustus in ons land draait. Vooral de film heeft als publiekstrekker voor het boek gewerkt.

De film behandelt de kennismaking van Christiane met soft-drugs in de discotheek Sound. Zij ontmoet daar haar latere grote vriend Detlef. Samen raken ze via het snuiven aan het spuiten van heroïne. Ze besluiten één keer samen af te kicken, ook vanwege de miserabele - noodzakenlijk geworden - prostitutie op het metro-station Zoo. In eerste instantie lukt dit, maar door vooral psychische onderschatting zijn ze heel spoedig weer in het oude patroon van spuiten, prostitutie, naar dealer, spuiten enz. Als Christiane het overlijdensbericht van haar vriendin Babsi leest (met haar 14 jaar toen het jongste slachtoffer van de Berlijnse heroïne-scene) besluit ze tot het nemen van het Gouden Shot: zich door het nemen van een te grote of ook te onzuiver versneden dosis heroïne doodspuiten. Ze overleeft het en bij beelden van een rustiek corpje in winterlandschap vertelt ze op de geluidsband dat ze inmiddels definitief afgekickt is en nog vaak denkt aan haar grote vriend Detlef, voor wiens toekomst ze bang is.

Tot zover de film. Bij lezing van het boek echter (ik deed dat nadat ik de film twee maal had gezien) blijkt dat, hoewel de film voor niet-ingewijden al schokkend genoeg is, er in feite sprake is van een

flauw, gladlopend en geromantiseerd uittreksel van het boek. Zo diept de film in tegenstelling tot het boek de voorgeschiedenis van Christiane, de karakters en de achtergronden van de heroïne-scene niet uit. Natuurlijk moet een film het verhaal wel inkorten - hij duurt zo toch al bijna twee uur. Maar terwijl je Christiane en Detlef slechts éénmaal ziet afkicken heeft dit in werkelijkheid minstens vijf keer plaatsgevonden. Bovendien blijkt het Gouden Shot op het eind een heel andere - en langere - voorgeschiedenis te hebben gehad dan de film suggereert.

Dat de film desondanks - maar nog meer in combinatie met het lezen van het boek - de moeite waard is, komt vooral door het magnifieke spel van Natja Brunckhorst als de 14-jarige Christiane en Thomas Hausteijn als haar 16-jarige grote vriend Detlef. De close-ups van het spuiten in armen, handen, benen en nek alsmede het schitterende cogenspel van Natja en Thomas - in het bijzonder bij hun eerste kennismaking in de discotheek - zijn van een soms schokkende echtheid. Het documentaire karakter van de film wordt nog benadrukt door het meewerken van - gezien de gelaatsuitdrukkingen - vermoedelijk echt verslaafde jongeren aan de film.

De film biedt op veel plaatsen bijzonder beeldende en gezien het karakter van de film typerende details. Een voorbeeld hiervan is de Mercedes-Benz reclame als symbool van het groot-kapitalisme op het dak van een flatgebouw boven een winkelcentrum. Bij deze reclame wacht een groepje jongeren waaronder Christiane en Detlef tot de politie weg is en de ochtend aanbreekt, nadat ze beneden in het winkelcentrum een ruit hebben ingeslagen om muntstukken mee te nemen. Een ander mooi voorbeeld is wanneer Christiane voor het eerst een flash krijgt (even bewusteloos wordt) bij het inrijden van een lange tunnel. Ze heeft dan voor de allereerste keer horse gesnoven. Overigens is dit niet in overeenstemming met het boek (zie blz. 72), zodat men hier toch van 'moofilmelij' moet spreken.

Een bijzonder treffend detail is nog de vermelding dat de discotheek Sound door de hele discussie die boek en film hebben losgemaakt, nu volledig vrij is van de drug-scene. Omdat dit pas helemaal aan het eind van de film ná de aftiteling wordt verteld zal het velen zijn ontgaan.

Een niet onbelangrijke rol in de film speelt de muziek van David Bowie, die in zijn teksten en muziek precies de belevingswereld schetst van Christiane en haar vrienden en vriendinnen van de scene.

De film en uiteraard ook het boek hebben in vooral de burgerlijke media de nodige afkeurende reacties losgemaakt. Ik denk dat deze mensen zo reageren, omdat zij zich aangevallen voelen door de openhartige en eerlijke kritiek, die Christiane vooral in het boek op hun burgerlijke levenspatroon uit. Daarom zijn film en boek zulke indrukwekkende monumenten. Omdat Christiane gelijk heeft.

HA

Bij de burens

IN OPDRACHT VAN HET HUMANISTISCH VERBOND EN DE VERENIGING TEGEN KINDERMISHANDELING MAAKTE DE KOÖPERATIEVE FILMPRODUKTIEVERENIGING RUIM ZICHT EEN KORTE FILM, DIE HET ONDERWERP KINDERMISHANDELING AANGRIJPEND EN ZEER DOELTREFFEND BENADERT.

"Isolement" is het verhaal van leraar Ger, die tot twee maal toe gekonfronteerd wordt met een geval van lichamelijke kindermishandeling in zijn directe omgeving. De eerste keer gaat het om het zoontje van zijn vriend en buurman. Hij sluit zich er voor af en houdt zijn vrouw tegen die wel wil ingrijpen ("Je zou toch ook niet willen dat zij zich met onze opvoeding bemoeit!"). De agressie slaat zelfs over zodat Ger en zijn vrouw tot slaande ruzie komen op dezelfde avond dat het kind aan de mishandeling overlijdt.

"Van de trap gevallen, werd gezegd. Ik heb het niet tegensproken". Toch heeft het hem wel degelijk aan het denken gezet.

Wanneer hij twee jaar later ontdekt dat een van zijn leerlingen thuis waarschijnlijk ook regelmatig wordt mishandeld overwint Ger zijn aarzelen en gaat hij er op af.

Op 11 september werd de 30 minuten durende speelfilm, waarin bijzonder overtuigend wordt geacteerd, uitgezonden op de Nederlandse televisie. Hierna zal hij voor verhuur beschikbaar zijn, bijvoorbeeld om te gebruiken als inleiding voor een voorlichtend programma. Het feit dat zelfs na het eind nog lang geen nasklare oplossing geboden wordt zorgt ervoor dat de film aanzet tot doorderken en verder bespreken.

BF

"ISOLEMENT". REGIE GERRIT VAN ELST, SCENARIO HANS QUATFASS EN NIEK KALBERG. NADERE INFORMATIE: HUMANISTISCH VERBOND, POSTBUS 114, 3500 AC UTRECHT. TELEFOON (030) 318145.

Televisie

NAAST HET JEUGDJOURNAAL (TEGENWOORDIG NA SESAMSTRAAT OM TIEN VOOR ZEVEN OP NEDERLAND 2) IS ER SINDS 11 SEPTEMBER OOK EEN WEKELIJKSE INFORMATIE-RUBRIEK VOOR DE LAGERE SCHOOLJEUGD OP TELEVISIE. DIT WEEKJOURNAAL VAN DE NEDERLANDSE ONDERWIJS TELEVISIE (NOT) WORDT ELKE VRIJDAG VAN 11 UUR TOT HALF 12 'S MORGENS UITGEZONDEN.

De bedoeling is dus dat er op school naar wordt gekeken. Momenteel schijnt zo'n 70% van alle basisscholen aan NOT-schoolprogramma's mee te doen. In een proefuitzending op woensdag 9 september kwamen als hoofdonderwerpen aan bod: de kabinetsformatie en kinderen in Noord-Ierland. De uitleg over formatie en zetelverdeling was erg helder, maar de verdere presentatie kwam wat onhandig over. Presentatoren Fred Florusse (kabarretier) en Jantine de Jonge (omroepster) brachten ook een liedje over rare kleine nieuwtjes in de krant, die toch wel leuk of belangrijk kunnen zijn. De kijkertjes moesten het refrein zo hard meezingen, dat ze alleen nog zichzelf konden horen. Ik hoop dat ze het gedaan hebben, die lol gun ik ze wel. Om de aandacht niet te laten verslappen zijn er hele leuke animatieschetsjes tussendoor aangebracht. Ze zouden wel eens de trekpleister van het Weekjournaal kunnen worden. Informatie over het NOT-Weekjournaal en over begeleidende informatie (er is onder meer een wekelijkse krant aan verbonden) bij: NOT, Postbus 80500, Hilversum.

De IKON heeft op 9 september de laatste aflevering uitgezonden van de Amerikaanse TV-serie "De Schoolkrant" waarin vooral de confrontatie van jeugdige vertegenwoordigers van allerlei rassen en culturen het hoofdthema vormde. De reacties, zowel schriftelijk als telefonisch, bewezen dat de serie nogal wat heeft losgemaakt. Als opvolger van "De Schoolkrant" gaat de IKON vanaf 16 september op vier achtereenvolgende woensdagavonden om 19.00 uur op Nederland 2 een serie films over kinderen en erotiek verzorgen. Elke aflevering duurt iets minder dan een half uur. Een van de medewerkers is Ivan Wolffers, bekend van het boekje "Vies is Lekker"

BF

leesdis

geserveerd door: bob ferguson
gorrit goslinga hans arts

Gevangenis- dagboek van een pedofiel

BINNENKORT VERSCHIJNT BIJ UITGEVERIJ VEEN TE UTRECHT HET BOEK "WAT DOE JIJ MET MIJN KIND?" VAN SYTZE VAN DER VELDE. ZOALS DE TITEL AL AANGEEFT GAAT HET OM MEER DAN EEN (GEVANGENIS) DAGBOEK. JUIST DE MAATSCHAPPELIJKE ASPEKTEN VAN HET PROBLEEMVELD PEDOFILIE KRIJGEN VOLOP DE AANDACHT VANUIT EEN ZEER PERSOONLIJKE VISIE. BESLIST GEEN ZOETIG VERHAAL WAARIN OM 'BEGRIJF' WORDT GEVRAAGD, MAAR WEL EEN FELLE BIJDRAGE AAN DE AKTUELE DISKUSSIE OVER PEDOFILIE EN DE ZEDELIJKHEIDSWETGEVING. Op 26 juli 1976 schrijft Sytze van der Velde voorlopig zijn laatste woorden in een dagboek waaraan hij in januari was begonnen op de dag dat de celdeur achter hem dichtviel. Hij is weer vrij en heeft zijn eerste nacht thuis doorgebracht.

"Het is half vijf in de morgen. Er wordt driftig aan de deur gebeld, ik hoor een man schreeuwen, een vrouw roept. Er wordt tegen de deur getrapt, het glas breekt, hout bezwijkt, ik heb geen voordeur meer. Een man komt de trap oplopen, ik spring uit mijn bed en wacht hem boven aan de trap op. Hij ziet mij en schrikt. Hij is dronken en vloekt, tracht boven te komen. Ik geef hem een klap, hij valt van de trap en belandt tussen de resten van mijn deur op de grond. Hij vloekt nog harder, wil mij vermoorden, ik deug niet, ik ben een smeerglap. Buiten staat nog steeds een vrouw te roepen. Hij gaat naar haar toe, terwijl ik de poli-

tie bel. Het glas vliegt om mijn oren. Stenen komen door de stukgesmeten ramen naar binnen. Man en vrouw verdwijnen. De politie arriveert met drie wagens, één gaat de man achterna, de tweede blijft voor de deur staan en de agent uit de derde wagen komt bij mij informeren wat er aan de hand is.

Later zal blijken dat het de vriend van de moeder van Ben was, die nog even met mij wilde afrekenen en daarom was binnengedrongen. Fijn om weer thuis te zijn? Ik ben nog geen 24 uur thuis!"

Nu, vijf jaar later, schrijft hij er nog een kort nawoord bij. Inmiddels nog twee maal veroordeeld voor het plegen van 'ontuchtige handelingen met personen, die de leeftijd van zestien jaren nog niet hadden bereikt', zonder dat ook deze veroordelingen hem konden 'verbeteren'. Ben is inmiddels al zeventien jaar, maar komt toch nog regelmatig langs. "Ik was nog geen week thuis, of hij stond al weer voor de deur. En zijn moeder zat binnen de kortste keren weer op het politiebureau. Maar ook dat went."

Het dagboek verschijnt omstreeks deze tijd in een oplage van 5000 exemplaren bij uitgeverij Veen te Utrecht onder de titel

Wat doe jij met mijn kind?

Taboe-doorbrekend
dagboek
van een pedofiel
over zijn ervaringen
met kinderen,
de rechterlijke macht
en de maatschappij

MET EEN BIJDRAGE
VAN SOCIAAL-PSYCHOLOOG THEO SANDFORT

"WAT DOE JIJ MET MIJN KIND? : taboedoorbrekend dagboek van een pedofiel over zijn ervaringen met kinderen, de rechterlijke macht en de maatschappij". Het is voorzien van een opdracht door radiopastor Ds. Alje Klamer en van een uitgebreide bijdrage van de sociaal-psycholoog Drs.

Theo Sandfort, waarin deze ingaat op vragen als: wat is pedofilie, wat doen pedofielen en kinderen samen, wanneer spreek je van seksueel misbruik, wat vinden de kinderen er zelf van en wat zegt de wetgeving.

Tek AdDoms

Het boek telt ca. 130 pagina's, het dagboekgedeelte zelf zo'n 85. Een sterke faktor is niet alleen de volledigheid waarmee de lezer uit regelmatige aantekeningen, verspreid over een gevangenisperiode van zes maanden, een beeld krijgt van de achtergronden en de levensvisie van de schrijver en van de gebeurtenissen die tot de inhechtenisneming hebben geleid. Ook de felle aanvallen op de maatschappij die onder het mom van verbeteren in feite alleen maar wraak uitoefent maken het tot meer dan zo maar een beschrijving van een bezinningsperiode. Er gebeurt veel in de dagboek-aantekeningen. Contacten met medegevangenen, aanvankelijk zeer afwijzend en later meer verschillend van aard, geven een goed beeld van wat iemand die 'ter verbetering' wordt opgesloten zoal aan ervaringen kan opdoen. Op 3 april schrijft Sytze: "Ik leer hier veel, vooral op crimineel gebied. Alleen al door te luisteren naar de verhalen kan ik een vakman worden op dit terrein." En op dezelfde dag: "Resocialisatie, vroeger noemden ze het gewoon vergelding. Dat was duidelijker, je had iets misdadig en de samenleving eiste wraak."

Ook de dubbele diskriminatie van de "ontuchtter" wiens leven binnen het gereglementeerde strafstelsel nog eens extra zuur wordt gemaakt komt meermalen naar voren. Een overplaatsing naar een minder geïsoleerde strafinstelling in Doetinchem gaat niet door omdat de bevolking de schrik nog in de benen heeft van een kindermoord - een zaak die nooit is opgelost - en omdat andere gedetineerden hem niet zouden accepteren. Later worden nog andere motieven genoemd, die deels niet ter zake doen en deels met elkaar in tegenspraak zijn. Sytze stuurt hierover een brief aan Van Agt (de toenmalige minister van Justitie; het boek verzuimt dit te vermelden) met afschriften aan de pers en aan Kamerleden en verantwoordelijke personen en instanties. Het levert weinig op. Tussendoor beschrijft Sytze ook nog hoe zijn contacten met kinderen nu tot stand komen en wat ze voor hem betekenen.

Misschien komt het doordat het dagboek zelf al op zoveel dingen ingaat dat ik het nawoord van Theo Sandfort wat langdradig vond, maar dat kan ook komen omdat er voor mij weinig nieuws meer in verteld wordt. Voor andere lezers waarschijnlijk wel. In elk geval vormt dit boek mijns inziens een zinnige bijdrage aan de discussie over de te veranderen wetgeving aangaande seksuele contacten met jeugdigen. De titel "Wat doe jij met mijn kind" geeft zeer duidelijk aan dat het in dit verband om meer gaat dan het vaststellen van een simpele leeftijds grens.

BF

SYTZE VAN DER VELDE: "WAT DOE JIJ MET MIJN KIND?"
UITG. VEEN, POSTBUS 2004,
3500 CA UTRECHT, 1981.
PRIJS f 14,90.

Opvoeden

DE PSGV, HET CHRISTELIJKE ZUSJE VAN DE NVSH, ONDERHOUDT AL VELE JAREN EEN SERIE INFORMATIEVE MINIBOEKJES (24 BLADZIJDEN) OVER DIVERSE ONDERWERPEN DIE MEER OF MINDER MET SEKSUALITEIT EN RELATIES TE MAKEN HEBBEN. DEZE REEKSGEGEHETEN GG-PAMFLETTEN WORDT NIET ALLEEN GESTAAG UITGEBREID (NU 19 DEELTJES) MAAR DE BESTAANDE DEELTJES WORDEN OOK GEREGLD HER-SCHREVEN.

Een famous voorbeeld is het pedofilie-pamflet (zie NIKS 81/5) dat ooit zijn loopbaan begon als "De kinderklokker", compleet met bosjes en deusjevoos (Citroën protesteerde vier jaar eerder dan de LWGP). Nu is dan het pamflet nr. 14, "Seksuele opvoeding" in nieuwe gedaante verschenen, geschreven door Dick de Groot. De auteur legt, mijns inziens gelukkig, de nadruk op de beleving in plaats van op de technische kennisoverdracht. Het kind is

Foto uit GG-pamflet No.14

edit

voor hem een seksueel en lustgevoelig wezen op dit moment: niet iemand die "pas later" aan iets seksueels zal toekomen. Doelgroep van het pamflet zijn ouders en opvoeders van kinderen die nog niet voortplantingsrijp zijn (het is leuk om te zien dat dit begrip school maakt!). De bedoeling is dat de lezers aan het denken worden gezet om "hun" kinderen op een andere manier te gaan zien en tegemoet te treden. Naar mijn idee is de schrijver daarin voortreffelijk geslaagd.

GG

GG-PAMFLET NR.14, UITGAVE
PSVG, DUINWEG 23, 2487 JV
DEN HAAG. PRIJS f 1,50, BIJ
GROTERE AANTALLEN KORTING.
BESTELLEN VIA GIRO 659712

Kinder theater

HET JULI-AUGUSTUS DUBBELNUMMER 7/8 VAN JEUGD EN SAMENLEVING IS EEN THEMANUMMER OVER KINDERTHEATER GEWORDEN MEN HEEFT EEN KRITISCHE DOORLICHTING GEMAAKT VAN KINDERTHEATER, DAT VOORAL VORMINGSGERICHT NAAR DE JEUGD WIL WERKEN.

Na een inleiding van Paulien Mol van toneelgroep TeJater TeNEEter over de wereld van het kindertheater wordt iets over de geschiedenis en ontwikkeling daarvan verteld. Andere onderwerpen die de revue passeren zijn: de plaats, die (kinder)theater in de kinderkultuur inneemt, hoe de volwassen acteurs en actrices er tegenoverstaan, praktijksituaties van de groepen Prolog en Wiedus en de IKON-serie De zesde klas. Tot slot hoe het kindertheater er bij het verlenen van subsidies vanaf komt. In de komende nummers o.a. echtscheiding, adoptie van buitenlandse kinderen, kindermishandeling, buitenlandse jongeren, jeugdbeleid in Duitsland en homofilie op school.

HA

JEUGD EN SAMENLEVING, MALLIESINGEL 27, 3581 BH
UTRECHT, TEL (030)313430 OF
313397; PRIJS THEMANUMMER
f17,50.

Rebel

REBEL IS EEN ONAFHANKELIJK JONGERENBLAD, DAT VANUIT SOCIALISTISCH STANDPUNT HET (POLITIEKE) WERELDGEBEUREN ZEER KRITISCH VOLGT.

Het blad verschijnt zeswekelijks. In nr. 7, het juli/augustus-nummer, zijn o.a. de onderwerpen: de internationale abortus-actiedag op 26 mei, verslag flikkers- en potterweek, "preventief" oppakken 148 mensen 30 april dit jaar in Breda. Verder iets over het facisme en aandacht voor El Salvador, Noord-Ierland en Polen. Veel info van lokale basis-verslaggevers.

HA

REBEL, ST.JACOBUSSTRAAT 10-20, 1012 NC AMSTERDAM; ABONNEMENT 5 NUMMERS f4,50; (STEUNABONNEMENT f10,--).

Sekstant

HET NVSH-ORGAAN SEKSTANT WORDT STEEDS INTERESSANTER NIKS-LEZERS. VOOR DIEGENEN DIE (NOG) GEEN NVSH-LID ZIJN, IS HET DE MOEITE WAARD ZOWEL HET SEPTEMBER- ALS HET OKTOBER-NUMMER LOS TE KOPEN.

In het septembernummer een artikel over relaties tussen rijpere vrouwen en veel jongere mannen (maar de jongste is toch al 23); een autobiografische terugblik van de in onze kring welbekende vormingswerkster Wil Flier; Philip den Bouwmeester over de groeiende aandacht voor kindermishandeling en de witte vl daarin: de seksuele verwaarlozing. Tenslotte een boeiend betoog van Herma Vergouwe over de liefdeloze manier, waarop met kinderen wordt omgesprongen, overal ter wereld, onder de alleszeggende titel "Kinderen en mensen".

In het oktobernummer zal Guus van der Veer het rap-

port bespreken van Theo Sandfort over het beleevingsaspect van kinderen in pedofiele relaties (zie NIKS 5/5) en daarnaast ex-LWG-voorzitter Gerard Zwerus interviewen. Dit laatste gebeurt onder het motto: kinderen kunnen best kiezen

GG

SEKSTANT KOST LOS f2,50, VERKRIJGBAAR IN KIOSK EN NVSH-INFOCENTRUM. ABONNEMENT: f25,-- PER JAAR (11 NUMMERS). VOOR f15,-- ER BOVENOP (OF f2,50 ALS JE NOG GEEN 23 BENT) BEN JE METEEN LID VAN DE NVSH. BEL 070-469709 OF SCHRIJF NAAR: POSTBUS 64, 2501 DEN HAAG.

Jong en gehandicapt

'JEUGDWERK NU' IS EEN TWEKELIJKS NIEUWS- EN OPINIEBLAD OVER HET JEUGDWELZIJNSWERK. OVER GEESTELIJK EN LICHAAMELIJK GEHANDICAPTE

JONGEREN WERD IN EEN SPECIAL-NUMMER VAN 2 SEPTEMBER VEEL GESCHREVEN.

Aan de orde komen ondermeer: de problemen op de arbeidsmarkt, een gesprek over het tere en gevoelige onderwerp seksualiteit, een blind meisje dat op eigen kracht een zelfstandig leven opbouwt en de grote mislukking die de integratie van geestelijk gehandicapten in de praktijk is. Vooral gehandicapten zelf komen aan het woord en geven hun visie, al prijkt op het omslag een opstel van een kennelijk niet gehandicapte leerling van een basisschool. Hij omschrijft een gehandicapte als een "soort sielig mens". Volgens hem zijn het "echte mensen", maar alleen een beetje anders net zo als marsmannetjes."

BF

JEUGDWERK NU, SPECIAL "JONG & GEHANDICAPT": NR.15. HENRI POLAKLAAN 14, AMSTERDAM. TE BESTELLEN DOOR f 6,00 OVER TE MAKEN OP POSTREK. 2252037

Foto Peter Dakkers

stichting jep eindhoven

postbus 440 5600 AK eindhoven telefoon 040 - 418260 postgiro 3300542

bestellen van onderstaande artikelen door overmaken van het verschuldigde bedrag (inclusief verzendkosten) op gironummer 3300542 van de stichting jep eindhoven. Bestelnummers en aantallen vermelden. Bestellingen boven 50,- kunnen ook per brief worden gedaan. Betaling dan na ontvangst van onze acceptgirokaart.

buttons vier verschillende teksten. Prijs: **1.50** per stuk
 nr 201: *kinderlokken mag ik mee?* nr.202: *kinderseks vrij.*
 nr 203: *kind wat ben je lief.* nr.204: *jong geleerd oud gedaan en seks dan?*
 verzendkosten 1 - 5 stuks: 2,50; 6 - 15 stuks 3,50.

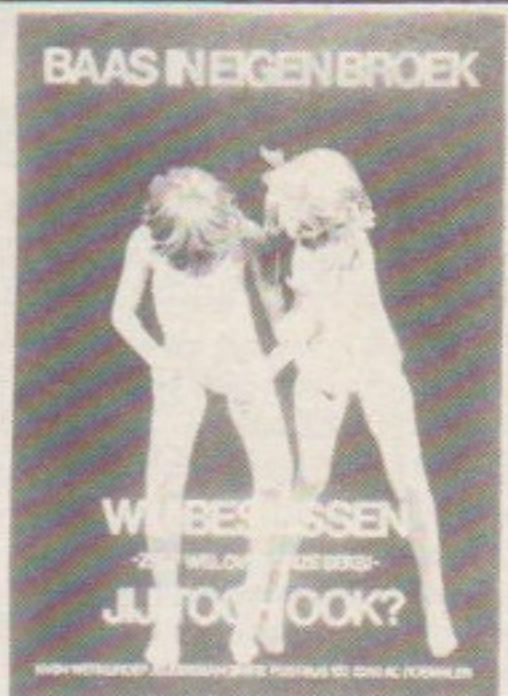
brochure "LEER ZE VRIJZEN..niet af." bestelnummer 301. Prijs: **1.-**
 Informatiebrochure over seksuele opvoeding van kinderen. 20 pagina's.
 Geïllustreerd. Verzendkosten: 1 ex. 1,50; 2 - 3 ex. 2,--; 4 - 8 ex. 3,--

stickers 12 stickers. 2 x 6 verschillende teksten op één vel. Rond 5 cm doorsnee. Prijs: **1.-**
 Teksten: *heeft een kind geen recht op seks?* *Vrij ook eens met je kind* *"Kinderlokken mag ik mee?"*
Kinderseks vrij. *Kind wat ben je lief.* *Jong geleerd oud gedaan en seks dan?*
 Verzendkosten 1 - 5 vel 1,50; 6 - 15 vel 2,-- Bestelnummer 401,

infomap "DE WET KENT GRENZEN. DE LIETDE NIET." Bestelnummer 501. Prijs: **3.50**
 In deze map zijn een aantal artikelen opgenomen rond het thema pedofilie en kinderseksualiteit. Een uitgave van de landelijke werkgroep jeugdemanipatie van de nvsh. Verzendkosten: 1 ex. 3,--.

rapport "LEEFTIJDGRENZEN IN DE ZEDELIJKHEIDSWETGEVING. Bescherming of bedreiging?" Prijs: **7.50**
 Rapport van de NVSH over de huidige zedelijkheidswetgeving en de noodzaak tot veranderingen daarin. derde druk. Bestelnummer 601. Verzendkosten 1 ex. 3,--.

GG pamflet nr.4. **PEDOFILIE.** Nu al de tweede druk van deze uitstekende folder, met daarin adviezen aan ouders, kinderen, pedofielen, onderwijzers. Geeft eerlijke, goede informatie. Bestelnummer 701. Prijs: **1.50**
 verzendkosten: 1 ex. 1,50; 2 - 3 ex. 2,--; 4 - 8 ex. 3,--

poster
 formaat 42 x 60 cm vierkleurendruk bestelnr. 101
 PRIJS: **1.25**
 verzendkosten 1 - 4 stuks 3,50. 5 - 15 stuks 7,50

boeken

bestelnr. 801 *SEKS IS MEER...dan recht op en neer.* Uitgave S.O.F. Voorlichtingsboek voor jongeren met goede informatie over homofilie, pedofilie etc. Verzendkosten 1 exemplaar 5,-- **8.50**

bestelnr. 802 *VIES IS LEKKER.* Ivan Wolffers. Uitgave Bert Bakker Voorlichting voor jongere kinderen, vlot en goed geschreven. Met tekeningen. Verzendkosten 1 exemplaar 5,-- **15.-**

bestelnr. 803 *EN ME VRIENDJE HOUDT VAN MIJ...* Uitgave NVSH. 23 seksuele ervaringen van mensen voor hun zestiende jaar. Nu herdrukt. Verzendkosten 1 exemplaar 3,-- **13.-**

bestelnr. 804 *HAT DOE JIJ MET MIJN KIND?* Sytze van der Velde Uitgave Veen. Taboe-doorbrekend dagboek van een pedofiel over zijn ervaringen met kinderen, de rechterlijke macht en de maatschappij. Het een bijdrage van de sociaal-psycholoog Theo Sandfort. Verzendkosten 1 exemplaar 3,-- **14.90**

nieuw!

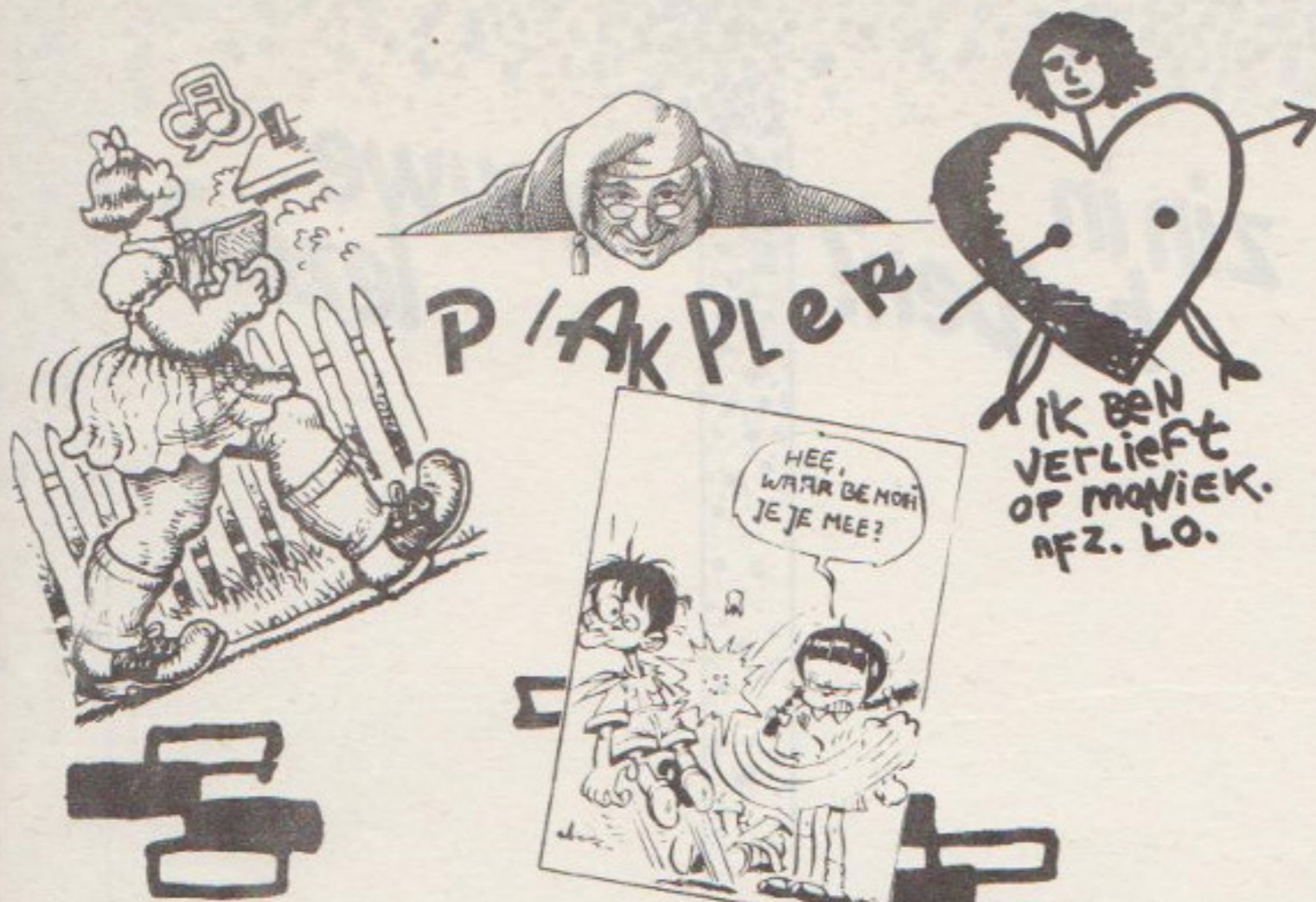
NIEUW!

SYTZE VAN DER VELDE

Wat doe jij met mijn kind?

Taboe-doorbrekend dagboek van een pedofiel over zijn ervaringen met kinderen, de rechterlijke macht en de maatschappij

MET EEN BIJDRAGE VAN SOCIAAL-PSYCHOLOOG **THEO SANDFORT**

ZEELAND

Op 9 september is de afdelingswerkgroep pedofilie en jeugdemancipatie Midden-Zeeland officieel door de NVSH erkent. Tot nu toe verkeerde de werkgroep in het oprichtingsstadium. Het adres is: Wijngaardstraat 9, Goes.

Op ditzelfde adres vindt op 23 oktober ook een thema-avond plaats over pedofilie en jeugdemancipatie (onder voorbehoud).

Kindervuist heeft leden nodig

Komitee Kindervuist kan geld krijgen van de regering. Maar dat kan alleen als er voor 1 november duizend leden op de lijst staan. Aanmelden kan alleen als je minderjarig bent, en met toestemming van je ouders. Stuur een kaartje naar Postbus 255 in Doorn, of bel 030 - 618699. Ben je al lid? Maak dan een vriendje of vriendinnetje lid. Als elk lid dat doet zijn we de duizend al voorbij!

Inloopavonden VENLO

Sinds kort organiseert de werkgroep jeugdemancipatie te Venlo elke eerste en derde woensdagavond van de maand zogeheten 'inloopavonden'. Iedereen is daar welkom na een melding vooraf. Daartoe moet men bellen naar 077 - 11101, elke avond tussen zes en acht uur. Daar krijgt men ook elke gewenste informatie over de AWG Venlo.

Bart
Thissen
12 jaar

agenda

OA = Open Avond
Tenzij anders vermeld beginnen de bijeenkomsten om 20.00 u. en worden ze gehouden op de adressen die in de adreslijst bij de betreffende plaatsen zijn vermeld.

september

- 21 OA Nijmegen, Bloemerstraat 90
- 25 OA Deventer, Smedenstraat 98

oktober

- 1 OA Rotterdam
- 6 Spreekuur Groningen, Kraneweg 56
- 7 Inloopavond Venlo
- 9 OA Utrecht
- 9 OA Zaandam
- 10 Verenigingsraad NVSH, Amershof, Snouckaertlaan 5, Amersfoort (10.30 .)
- 14 LWGJ, COC-pand, Oude Gracht 221, Utrecht (19.45 u.)
- 14 OA Den Haag
- 15 OA Amsterdam
- 19 OA Nijmegen, Bloemerstraat 90.
- 21 Inloopavond Venlo
- 23 Thema-avond Goes
- 30 OA Deventer, Smedenstraat 98.

november

- 3 Spreekuur Groningen, Kraneweg 56
- 4 Inloopavond Venlo
- 5 OA Rotterdam
- 7 Eeuwfeest NVSH, 'De Reehorst' Ede (10.00)
- 11 OA Den Haag
- 13 OA Utrecht
- 13 OA Zaandam
- 16 Thema-avond Nijmegen, Bloemerstraat 90
- 18 Inloopavond Venlo
- 19 OA Amsterdam
- 27 OA Deventer, Smedenstraat 98
- 28 Verenigingsraad NVSH, Amershof, Snouckaertlaan 5, Amersfoort (10.30 u)

DEADLINES

novembernummer: 28 september -
decembernummer: 2 november.

*boos
of blij?*

*zin in
helpen?*

*nieuwe
lezer?*

postbus 6614
3002 ap
rotterdam

postbus 6614
3002 ap
rotterdam

postbus 6614
3002 ap
rotterdam